

GLAS BUŠEVCA

GODIŠNJI

OGRANKA »SELJAČKE SLOGE«

1

GODIŠNjak

OGRANKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

DVOBROJ 35 i 36

INFORMATIVNI BILJET MJESENJE UDRZAVANJA OGRANKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

GLAS BUŠEVCA

10.
GODIŠNjak

OGRANKA SELJAČKE SLOGE
BUŠEVEC

ŽUGAJ

ODIŠNjak
OGRANKA »SELJAČKE SLOGE« BUŠEVEC

17

1978

INFORMATIVNI BILJET MJESENJE UDRZAVANJA OGRANKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

GLAS BUŠEVCA

GODIŠNjak
OGRANKA SELJAČKE SLOGE
BUŠEVEC

12

POŠTOVANI ČLANOVI I PRIJATELJI OGRANKA!

Pred vama je novi broj Godišnjaka za 2001. i 2002. godinu. Nadam se da ćete njime biti zadovoljniji nego prošlogodišnjem primjerkom, gdje se, nažalost, zbog lošeg tiska i nekvalitetnog papira izgubila ljepota originalnih fotografija, a zbog nesporazuma u komunikaciji i organizaciji dobili ste ga koji mjesec kasnije nego što je planom bilo predviđeno. No tko radi, taj i grijesi. U zadnji čas odlučeno je da ovaj dvobroj izdača cijeli u boji. Nadam se da ćete njime biti zadovoljni.

Što reći o radu Ogranka u zadnje dvije godine? Kao i obično, rad Društva pratile su brojne aktivnosti u svim sekcijama. U 2001. godini dramska sekcija je pod vodstvom Josipa Kovačevića ovjekovječila predstavu Pismo bana Jelačića. Taj je spektakl u životopisnoj odjeći onoga doba izведен na pozornici u Buševcu, a dijelovi predstave na kazališnim daskama Velike Gorice, Zaprešića i Petrovaradina. Naši Buševčani su u dalekoj Vojvodini prvi nakon deset godina kulturne izolacije te države imali čast biti ambasadori kulturne suradnje s našim sunarodnjacima. Na tradicionalnom SKAŽ-u predstavili su se malobrojnoj publici odličnim predstavama Kolinje i Mene nitko ne razumije. Godina 2002. također je bila vrlo plodonosna. Ostavši bez voditeljice Tee Gjergjizi, te nezavidne i odgovorne dužnosti prihvatio se dugogodišnji član dramske sekcije, Milenko Tošić. Iako bez redateljskog iskustva, njegova prva predstava "Za kunu nade" bila je pravo iznenadnje i poslastica za ljubitelje kazališnog amaterizma. Na SKAŽ-u je glavna glumica u toj predstavi, talentirana i perspektivna Ana Katulić, osvojila hvalevrijednu nagradu za najbolju glumicu!

U folklornoj sekciji također se radilo "punom parom". U 2001. godini uspostavljena je kulturna suradnja sa sunarodnjacima iz Welsa (Austrija), a nastavljena je suradnja s dugogodišnjim prijateljima iz Kolnjoфа (Mađarska) i Klokočića (Rumunjska). Ogrankaši su osjetili veliku čast i radost što su pozvani u Klokočić upravo u trenutku kada su njihovi prijatelji primili jednu od najvažnijih nagrada za kulturu koju je dodijelila Hrvatska matica iseljenika-NAJSELO 2001. kao pohvala i poticaj za očuvanje i njegovanje hrvatske narodne baštine u svakodnevnom životu. Godine 2002. uslijedio je dugo očekivani odlazak u Kanadu na Kanadsko-hrvatski festival-Istok koje su baš taj put organizirali naši sunarodnjaci i domaćini HKUD "Zvuci tamburica" iz Oakvillea. Te iste godine Hrvati iz Kanade i Austrije uzvratili su im posjet, a Ogranak je gostovao u Mađarskoj garantirajući time nastavak dugogodišnje hvalevrijedne kulturne suradnje. Folklorna sekcija OSS nastupila je na smotri folklora Grada V. Gorice pokupivši odlične kritike za koreografiju, nošnje i vokalnu izvedbu. Zajednica KUD-ova grada V. Gorice organizirala je koncert u V. Lisinskom "Dobro došli u Turopolje". Tom prigodom naši folkloriši predstavili su se razdragoj publici koreografijom Mojmira Golemca "Turopoljski mladečki", skraćenom verzijom Turopoljske svadbe. A naš Momo, svaka mu čast, na žalost mnogih napravio je veliku prekretnicu u svojoj karijeri. Na godišnjem koncertu koji je LADO posvetio njemu u čast, otplesao je svoje posljednje profesionalne korake na "daskama koje život znače" i otišao u zasluzenu mirovinu. No, time nije prestao njegov edukativni rad. Sada će barem imati više vremena podučavati mlade naraštaje ljepotama hrvatskog plesa i pjesama. S izvedbom Turopoljske svadbe Ogrankaši se također moraju ponositi. Po prvi put su glavni glumci-mladenci bili Marina Vučec i Mario Sever, no njihove godine nisu bila prepreka da gotovo profesionalno odglume i otplešu svoje uloge. Tko zna, možda će im te uloge jednom u životu biti vrlo korisne.

Foto-kino sekcija je, kao što vidite, izdala Godišnjak (op. na vrijeme!), i prihvatala se velike i nezavidne zadaće da sve slike koje su slikane od osnutka Ogranka do danas kompletiraju, arhiviraju i putem skeniranja stave na CD kako bi se zauvijek sačuvalo od eventualnog uništenja. Netko će reći-vrlo bitno! No iskreno vjerujem da mnogi kulturno neosviješteni mještani i neke mlade koje su došle u Buševac iz mjesta koja nemaju tako bogatu kulturnu tradiciju i umjetnički amaterizam vjerojatno neće znati prepoznati ovaj trud i muku. No moralna obveza svih nas je da sačuvamo dokumentiranu baštinu našeg Ogranka i cijelog Buševca. Moj cijenjeni i ljubljeni suprug, Emil Bobesić proveo je mnogo sati do kasno u noć, skenirajući sve te fotografije i ujedno ih sortirajući po godinama i događajima. Napravio je veliki posao, do sada je skenirao preko 2000 fotografija. Zahvaljujući njegovom trudi i mojem razumijevanju za njegove "noćne aktivnosti" mnoge fotografije su u kopiji ispale puno bolje od originala. Ništa bez kvalitetne tehnike! U tijeku je brojanje, ažuriranje i obilježavanje svih fotografija naljepnicama kako bi se u budućnosti u svakom trenutku znalo gdje se koja fotografija nalazi.

Ovim putem velika hvala gospodinu Ivanu Kosu iz Kuča, dugogodišnjem aktivnom i počasnom članu Ogranka koji je sve ove godine s puno ljubavi čuvao (i očuvao) slike i ostalu arhivnu građu našeg KUD-a. Posebna hvala gđi. prof. Ljubici Pernar-Robić, također aktivnoj članici OSS, koja uvijek poput dobre vile i s puno razumijevanja uskoči u sve aktivnosti Društva, od lektoriranja Godišnjaka pa do pisanje raznih tekstova, govora i sl. Hvala i župniku Đuri Saboleku što mi je ustupio vrijednu dokumentaciju o rođenim i umrlim u našem mjestu u posljednjih 12 godina. Vjerujem da će mnogima biti pregledno i zanimljivo pročitati te podatke, i to na jednom mjestu.

Što na kraju reći? Vjerujem da će slijedeće godine rad Ogranka biti bogat kao i svih ovih godina, da će nastaviti putovima slave njegovih osnivača. Ponosna sam što su se u 2002. godini neki članovi OSS aktivno uključili u izradi Godišnjaka, putem pisanja tekstova, te time pridonijeli raznolikosti. Treba napomenuti da je Emil Bobesić počeo raditi na izradi WEB stranice Ogranka http://free-zg.hinet.hr/Oss_Busevec/. Vjerujem da će ona uskoro biti reprezentativan materijal cijelog Buševca s svježim informacijama, aktualnim događajima i galerijom slika.

HVALA SVIMA KOJI SU POMOGLI DA OVAJ GODIŠNjak UGLEDA SVJETLO DANA!

*Urednik
Jasmina Bobesić*

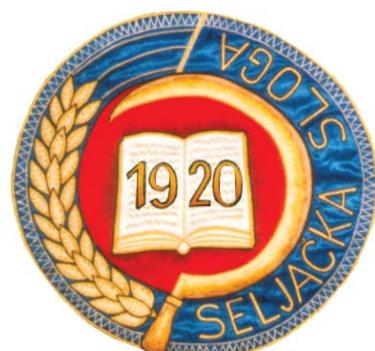
**OGRANAK „SELJAČKE SLOGE“
BUŠEVEC**

1920. - 2003.

GODIŠNJAK

**DVOBROJ 35 i 36
ZA GODINU 2001 i 2002**

godina izlaženja XXXIX

Veljača, 2003. g.

Dugi put do izgradnje nove crkve - kapelice Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu zahvaljujući zajedničkim snagama vjernika i uz blagoslovljenje kardinala Franje Kuharića

OD TEMELJA DO ZVONA...

Jedan od povijesnih spomenika Plemenite općine Turopolje je višestoljetna kapelica Sv. Ivana Krstitelja sa građena u Buševcu. Iako je bila mala i drvena, ipak je imala sve što je bilo potrebno kako bi se u njoj služila Sv. Misa. U crkvi se nalazio jedan oltar, a imala je i zvonik s jednim zvonom. Kako su stoljeća prolazila, temelji su istrunuli te je kapela trebala ponovni popravak. Nanovo je preuređena; podignuta, pokrivena crijevom i podzidana, a i unutrašnji dio crkve je obnovljen. Postavljena su nova hrastova vrata i novi prozori. Obnovljena kapelica imala je tri oltara. Glavni je oltar bio posvećen Sv. Ivanu Krstitelju, a pokrajnji oltari Sv. Josipu i Sv. Roku.

No, s vremenom je i stara kapela postala premala za zajednicu vjernika te je 1996. godine započela gradnja nove kapele u Buševcu. Iste godine u lipnju bio je blagoslov kamena temeljca nove kapele. Kamen temeljac je blagoslovio uzoriti kardinal Franjo Kuharić. Taj dan ćemo zauvijek pamtit, ali i rado se prisjetiti dana koji su prethodili toj svečanosti. Cijelo selo je bilo u pripremama za taj događaj i svatko se trudio da pomogne koliko može. Svi mještani su se uključili u rad; Crkveni i Mjesni odbor te druge organizacije koje djeluju u selu. Veliku pomoć su dale i pjevačice naše kapelice i članice Ogranka

“Seljačke sloge” Buševac koje su zalaganjem i pjesmom uveličale Misno slavlje. Za ručak nakon svečane Mise pridonijeli su naši sponzori, a također i naše domaće i kuharice koje su pripremile razne fine kolače i domaću gibanicu.

U nedjelju, 30. lipnja 1996. godine Svetu misu je predvodio uzoriti kardinal Franjo Kuharić, od kojega smo se nažalost zauvijek oprostili kada je otišao na vječni počinak. Srdačno i toplo je dočekan od Buševčana uz riječi dobrodošlice i pjesmu. Pozdravili su ga vlč. Đuro Sabolek i Crkveni odbor. U ime zahvalnosti uzoritom kardinalu je uručena slika naše kapelice Sv. Ivana Krstitelja.

No, to je bio samo početak velike ideje koja se trebala ostvariti. Nakon pet godina zajedničkog rada i truda mještana Buševca te uz mnogo molitve, 2001. godine, kapelica Sv. Ivana Krstitelja je

napokon dobila svoj cijelovit oblik koji ima i danas. Vrlo važan doprinos u izgradnji cijele Kapele imalo je i blagoslov zvona na sam blagdan Sv. Ivana Krstitelja, dok je obred posvećenja zvona uslijedio na samom počeku Misnog slavlja koje je ponovno predvodio uzoriti otac, kardinal Franjo Kuharić. Očito je velika vjera dala snage dragom nam kardinalu Kuhariću i po treći put ga dovela u Buševac. Vjerujem da je želio i s nama se radovao kako je kapelica rasla od početka blagoslova temelja pa gotovo do samog kraja - blagoslova zvona. I ovog su puta pripomogli članovi Ogranka “Seljačke sloge” Buševac u suradnji s Crkvenim odborom i zborom. Zvona su dar obitelji Katulić Josipa iz Buševca koji je na poseban način ispunio posljednju želu svoje preminule supruge Zlate darovavši svojem rodnom selu ovaj prekrasan dar. Iako je naša nova kapela podignuta još uvijek se prikupljaju sredstva kako bi se potpomoglo daljnje uređenje interijera.

Naša crkva uspjela je privući ne samo vjernike iz Buševca, nego i iz okolnih sela. Mislim da možemo biti ponosni i moramo cijeniti ono što imamo, snažnu zajednicu vjernika i složne mještane Buševca, zahvaljujući kojima se našim mjestom širi duh zajedništva, ljubavi i vjere!

Martina Šilec

IZVJEŠĆE UPRAVNOG ODBORA O RADU' OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" - BUŠEVEC U VREMENU OD 24.01.2001. do 31.12.2001.GODINE

UPRAVNI ODBOR

Upravni odbor je sa svojih 17 članova koordinirao, vodio i pratilo rad cjelokupnog Društva. U gore navedenom razdoblju, Upravni odbor održao je 30 sjednica, što dovoljno govori o ozbiljnosti rada. Na sjednicama Upravnog odbora donošeni su zaključci bitni za rad Društva, a pod budnim okom članova Nadzornog odbora ili barem jednog od njih troje. Sjednice su se održavale petakom, a u vrijeme godišnjih odmora održavale su se samo po potrebi. Od značajnijih gostovanja koje je ovaj Upravni odbor realizirao spomenuli bismo gostovanje u Welsu u Austriji gdje smo bili gosti kod Hrvata okupljenih oko hrvatskog doma Wels. Folklorna i tamburaška sekcija predstavile su se domaćinima u prepunoj dvorani hotela u Welsu. U lipnju suorganizirali smo veliko događanje pod nazivom PISMO BANA JOSIPA JELAČIĆA, domaćeg pisca Josipa Kovačevića, sa glavnim organizatorom priredbe Turističkom zajednicom Grada Velike Gorice. U ovaj veliki projekat bilo je uključeno mnoštvo izvođača od kojih i dramska sekcija OSS Buševec. U studenom smo u organizaciji Hrvatske matice iseljenika gostovali u Klokočiću kojom prigodom je domaćinima dodijeljena Nagrada za kulturu pod nazivom NAJSELO koju je Hrvatska matica iseljenika ustanovila prije četiri godine najuspješnjem selu hrvatskih manjina u Europi. Smatramo da je ova nagrada došla u prave ruke znajući htijenje ovih ljudi na očuvanju kulturnog identiteta. Od ostalih događanja navodimo sada već tradicionalno dolazak Djeda Mraza za najmlađe i doček nove godine u Vatrogasnem domu u Buševcu.

S obzirom na manjak sredstava za daljnji normalan rad svih sekacija unutar Društva, Upravni odbor odredio je mjesечно novčano učešće svakog pojedinog člana u folklornoj, tamburaškoj i

dramskoj sekciji u visini od 20,00 kn. Donoseći ovakovu odluku Upravni odbor se rukovodio organizacijom rada u sličnim udrugama, te da nam se ne dogodi da nam neki članovi odu nakon dva mjeseca vježbanja. Sredstva za rad društva stizala su mjesечно za redovnu djelatnost od strane Zajednice kulturno umjetničkih udruga Grada Velike Gorice, a jednim manjim dijelom od Zagrebačke županije i Ministarstva kulture.

FOLKLORNA SEKCIJA

Probe folklorne sekcije održavaju se dva puta tjedno i to utorkom za tamburašku sekciju i plesnu A i B sekciju, te četvrtom za tamburaške sekcije i plesni podmladak. Ljeti se za održavanje proba koristi prostor doma kulture, dok zimi koristimo prostor Područne škole Buševec, te im ovim putem ponovo zahvaljujemo. Folklorna sekcija sastavljena od plesne i tamburaške skupine vježbaju pod vodstvom Mojmira Golemcia i Steve Borića. Plesna i tamburaška "A" skupina broje oko 50 članova. Na smotri folklora Grada Velike Gorice ova skupina izvela je koreografiju Mojmira Goleca TUROPOLJSKI MLADEČKI koja je od strane stručnog ocjenjivačkog suda dobila najbolje kritike, te se plasirali na županijsku smotru. Na županijskoj smotri također smo bili najuspješniji, ali kako smo prema propozicijama prekoračili minutažu nismo bili u konkurenciji za državne susrete, već je žiri predložio da na susretima izvedemo našu koreografiju kao gosti. Ova folklorna skupina je također bila gost u popularnoj emisiji Siniše Cmrka TURBOLIMACH SHOW.

U suradnji sa OŠ Vukovina i ravnateljem Krešom Matašin, deset zborišća zajedno sa tamburašima škole gostovalo je u Dunbachu u Austriji gdje su se u njihovoј Župnoj crkvi predstavili božičnim pjesmama. Pred Božić

izveden je koncert u kapeli Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu, a gosti su nam bili Zbor Župe Kravarsko i tamburaši OŠ Vukovina koji su zajedno sa našim tamburaškim podmladkom i zborom izveli dvije božične pjesme.

Plesna "B" skupina broji 22 člana, a čine je učenici 5-8 razreda. Ova skupina imala je četiri nastupa, a održali su 28 proba. Plesni "C" podmladak broji 25 članova učenika od 3-5 razreda, a probe se održavaju četvrtkom. Plesni "D" podmladak počeo je sa radom početkom ove školske godine, sa 21 učenikom 1, 2 i 3 razreda. Obzirom na zainteresiranost za ples, bili smo prisiljeni оформити ovu grupu koja se uklopila se u rad C skupine. Ove dvije grupe rade zajedno četvrtkom, pod vodstvom Mome i pomoćnice voditelja Sanje Bobesić.

Tamburaški podmladak broji 8 dječaka i jednu djevojčicu djeluju treću godinu. Napredak ove skupine čuje se na njihovim nastupima i sigurno će biti pravi svirači. Probe se održavaju dva puta tjedno.

DRAMSKA SEKCIJA

Dramska sekcija protekle je godine radila izuzetno puno. Sami glumci napisali su vrlo uspješan skeč pod nazivom "ŽELJKA OGRESTA I GOSTI" koji su odigrali pred publikom u Buševcu i kao gosti na proslavi u Mičevcu. Također članovi dramske sekcije sami su napisali tekst predstave KOLINJE gdje su htjeli prikazati naše turopoljske običaje i moderniju predstavu - ponašanje današnje mladeži u predstavi MENE NITKO NE RAZUMIJE, a sve to režirala je Tea Gjergjizi, sada već bivša redateljica dramske sekcije. Predstave su odigrane u Samoboru na smotri kazališnih amatera Zagrebačke županije, gdje su ove predstave pobrale dobre kritike kod publike, a ne tako

dobre kod ocjenjivačkog suda, pa se nisu plasirale dalje na državnu smotru koja se održala na Visu. Predstave su odigrane još dva puta u Buševcu i jedanput u Domu kulture Galženica gdje je uz mnogobrojnu publiku doživjela veliki uspjeh.

Radom svih sekcija i Društva u cjelini možemo biti u potpunosti zadovoljni. Raduje nas posebno što okupljamo veliki dio mlađe populacije i što možemo na ovaj način utjecali na njih sociološki i kulturološki kako bi postali osobe na korist cijelokupnoj zajednici.

*Za upravni odbor
Tajnik udruge
Dubravko Katulić*

KRONOLOGIJA AKTIVNOSTI U 2001. GODINI

- 16.02. nastup u emisiji TURBOLIMACH SHOW-folklorna i tamburaška sekcija
- 23.02. Godišnja skupština
- 25.02. suđenje Fašniku u Velikoj Gorici-dramska sekcija
- 25.02. Željka Ogresta i gosti-dramska sekcija, gostovanje u Mičevcu
- 07.04. Smotra kazališnih amatera Zag.žup. u Samoboru - KOLINJE i MENE NITKO NE RAZUMIJE, dramska sekcija
- 12.04. gostovanje u Vrbovcu-folklorna i tamburaška sekcija
- 19.04. smotra folklora Grada Velike Gorice-TUROPOLJSKI MLADEČKI, folklorna i tamburaška sekcija
- 06.05. dramske predstave u Buševcu, KOLINJE i MENE NITKO NE RAZUMIJE, dramska sekcija
- 09.06. gostovanje u Welsu Austrija-folklorna i tamburaška sekcija
- 10.06. smotra dječjeg folklora Grada Velike Gorice, dječji podmladci
- 16.06. organizacija događanja praizvedbe dramske kronike PISMO BANA J.JELAČIĆA
- 24.06. Blagoslov zvona nove crkve
- 08.07. Dani rudarske greblice u Oštretu, folklorna i tamburaška sekcija
- 01.09. gostovanje Hrvata iz Koljnofa
- 29.09. Županijska smotra folklora u Velikoj Gorici, TUROPOLJSKI MLADEČKI
- 06.10. Dani kruha u PŠ Buševec, tamburaški i plesni podmladak
- 07.10. organizacija predstave "Automehanika Carmen"
- 27.10. Osmi susreti hrvatskih folklornih ansambala u Velikoj Gorici, TUROPOLJSKI MLADEČKI folklorna i tamburaška sekcija kao gosti
- 10.11. gostovanje u Klokočiću u povodu dodjele nagrade NAJSELO, folklorna i tamburaška sekcija
- 22.11. Postao sam učenik u PŠ Buševec, folklorni i tamburaški podmladak
- 30.11. KOLINJE i MENE NITKO NE RAZUMIJE, gostovanje dramske sekcije u Domu kulture Galženica u povodu Dana volontera,
- 09.12. gostovanje na Radiju RTL, folklorna i tamburaška sekcija
- 12.12. dramska predstava u Buševcu, KOLINJE i MENE NITKO NE RAZUMIJE
- 15.12. Božićni koncert u Dunbachu Austrija, deset žena sa tamburašima iz OŠ Vukovina
- 21.12. gostovanje u srednjoj školi u Velikoj Gorici, tamburaška sekcija
- 21.12. organizacija dolaska Djeda Mraza
- 23.12. Božićni koncert u kapeli Sv. I Krstitelja u Buševcu
- 31.12. organizacija dočeka Nove godine

PRIJEDLOG PROGRAMA RADA ZA 2002. GODINU

- izrada narodnih nošnji Turopolja (prema mogućnostima)
- nastupi u mjestu i Gradu Velikoj Gorici, te u Zagrebačkoj županiji i gradu Zagrebu
- organizacija najmanje četiri nastupa na županijskoj razini
- ugošćavanje folklornih grupa iz drugih županija i inozemstva
- nastavak suradnje sa Hrvatima iz Koljnofa
- nastavak suradnje sa Hrvatima iz Klokočića
- gostovanje kod HKUD "Zvuci Hrvatske" iz Oakvillea
- uvježbavanje nove dramske predstave
- održavanje Božićnog koncerta
- organizacija dočeka Nove godine

BLAGAJNIČKO POSLOVANJE OSS-BUŠEVEC

od 01. siječnja 2001. do 31. prosinca 2001. godine

PRIHODI:

	kn
1. Donos salda iz 2000 godine	23.720,75
2. Članarina za 2001 godinu	8.740,00
3. Ministarstvo kulture	12.000,00
4. Kamata na depozit	806,86
5. Turistička zajednica Velike Gorice za Fašnik	3.000,00
6. Grad Velika Gorica, redovna djelatnost	106.000,00
7. Zajednica kulturno umjetničkih udruga Zagr. županije	2.000,00
8. Hrvatska matica iseljenika - troškovi gostovanja u Klokočiću	1.042,05
9. Naknada sekcija za 11. i 12. mjesec	2.520,00
10. Povrat sredstava DVD-a Buševec	6.000,00

UKUPNO PRIHODI:

165.829,66

RASHODI:

1. Troškovi održane godišnje skupštine	8.849,19
2. Uredski materijal i uređenje službenih prostorija	1.497,38
3. Video snimke 80. Obljetnice i Božićnog koncerta	2.500,00
4. Troškovi telefona, poštarine, struje	2.284,85
5. Popravak instrumenata i žice za instrumente	5.676,00
6. Popravak čizama, opanaka	2.499,94
7. Dječja bjelina, cabajke, parte i čipke za Draganić	3.564,67
8. Prigodni pokloni članovima Društva	4.403,00
9. Gostovanje Hrvata iz Koljnofa	1.980,05
10. Pretplate, aranžmani, vijenci, suveniri	950,00
11. Oprema scene za potrebe predstave "KOLINJE"	861,00
12. Troškovi sekcija na nastupima	11.036,18
13. Prijevoz sekcija na nastupe	13.545,60
14. Izrada fotografija	1.352,32
15. Troškovi gostovanja u Klokočiću u Rumunjskoj	1.042,05
16. Usluge zavoda za platni promet	498,02
17. Honorari i putni troškovi stručnih voditelja	42.174,98
18. Porez i prirez na honorare stručnih voditelja	6.094,33
19. Posudba sredstava DVD-u Buševec	6.000,00

UKUPNI RASHODI:

116.809,56

REKAPITULACIJA:

UKUPNO PRIHODI:	165.829,66
UKUPNO RASHODI:	116.809,56
Saldo na dan 31.12.2001	49.020,10

U gotovini:	7.013,02
Na žiro račun:	42.007,08

*Blagajnik:
Marjan Detelić*

Kratki prilog Izvješću o radu dramske sekcije (Pučkog kazališta) Ogranka "Seljačke slove" Buševac za godinu 2001.

Izvješće o praizvedbi i reprizama dramske kronike Pismo bana Jelačića

Pismo bana Jelačića je treće veće dramsko djelo domaćeg redatelja i pisca Josipa Kovačevića, čija je uspješna spektakularna praizvedba održana 16. lipnja na ljetnoj pozornici u okolišu Doma kulture u Buševcu, a u povodu 200. obljetnice rođenja bana Josipa Jelačića.

Osim naših, imali smo i dvojicu vanjskih glumaca amatera (iz V.Gorice i Kuča) koji su već sudjelovali i na Turopoljskoj svadbi te Velikom turopoljskom spravištu A.D.1553. Također smo imali četvoricu konjanika (tzv.šerežana) i konjsku zapregu za dovoz i pratnju bana Jelačića iz ergele gospodične Lidije Bašnec iz Male Mlake. Limena glazba DVD-a Velika Gorica i Turopoljski banderij pod zapovjedništvom kapetana Zlatka Cekovića, za što se zahvaljujemo POT-u, nastupili su u završnoj fazi predstave. Iza predstave nastupili su naši mladi folkloraši.

Prilikom uređenja pozornice, čišćenja okoliša, organizacije zavabe (nakon predstave) i sl. posebno su se angažirali članovi U.O.OSS-e predvođeni odlučnim predsjednikom Brankom Črnkom. Uspješan organizator i financijer bila je Turistička zajednica Grada Velike Gorice na čelu s agilnom direktoricom Ružicom Rašperić. Sponzori su bili: Netra computers - Velika Gorica, Konzum; samoposluživanje - Buševac, Elektroinstalacijski radovi B. Črnko - Buševac, Spektra-Caffe bar "Banderij" - Buševac, Bovje - Zagreb i Sever trade - Rakitovec.

Dva dana uoči rođendana bana Jelačića 14. listopada održana je predstava u dvorani Doma kulture u Zaprešiću, a u organizaciji njihove Turističke zajednice, tj. radišne i svestrane direktorce Branke Barilović i Turističke zajednice Grada Velike Gorice. Predstava je izvedena, što je razumljivo, bez konjice i limene

glazbe. Imali smo samo mali bubanj i kazetofon koji je odsvirao Jelačić - marš. Turopoljski banderij nastupio je sa svega sedmoro ljudi. Nakon predstave glumačka ekipa na čelu sa Turopoljskim banderijem u Novim dvorima položila je buket cvijeća OSS-e Buševac na grob velikog Bana i razgledala s vanjske strane zgrade i imanje, nekadašnje vlasništvo obitelji Jelačić.

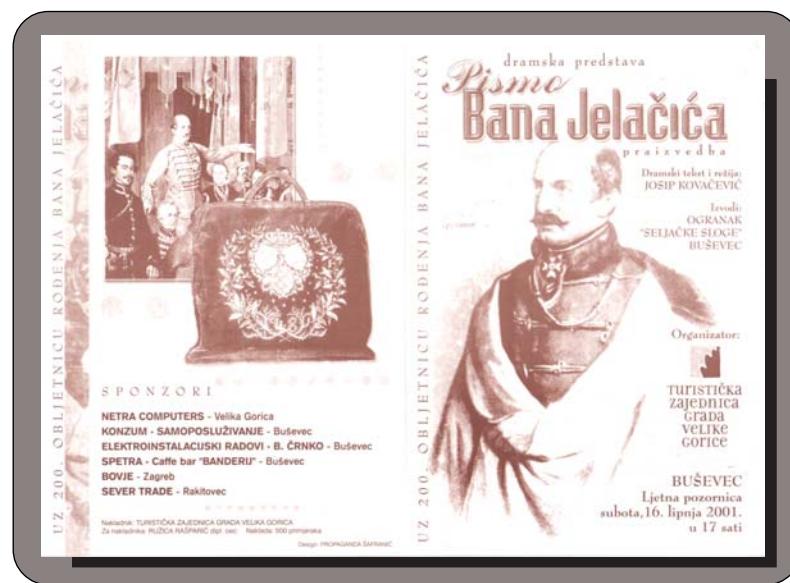
Na 200. rođendan bana Jelačića 16. listopada 2001. godine nakon ponovnog otkrivanja spomen ploče na rodnoj mu kući u Petrovaradinu, dvojica naših glumaca Drago Katulić (Ban) i Zlatko Vnučec (Satnik) zajedno sa "Plemićkom mlađeži" i mažoretkinjama "Jelačićkima" u organizaciji Poglavarstva Grada Zaprešića, nastupali su s nekoliko ulomaka - prizora iz predstave i oduševili zahtjevnu publiku. U Velikoj Gorici, u kino dvorani Pučkog otvorenog učilišta 13. studenog održana je repriza navedene predstave.

Predstava je svugdje doživjela uspjeh što je vidljivo iz tiska i video - kazeta, a nakon svake priredbe održan je domjenak za glumce i uzvanike. Glumci su svojim glumačkim umijećem i srcem podigli predstavu na zavidnu

visinu i zato su kao cjelina zaslužili svaku pohvalu. Kako oni "domaći", tj. koji su glumili stare Buševčane godine 1848. (Op. Bože moj, kako je to stvarno bilo u Buševcu?): Marica Grđan kao vrijedna i razborita krčmarica, Milenko Tošić kao njezin poslušni muž, iskusni Franjo Kos i zagrijani Branko Berković kao ugledni Buševčani, dočekali su s našim tamburašima Franjom Kovačevićem, Jurajem Črnkom, Željkom Črnkom, Sašom Lučićem i Markom Robićem bana Jelačića. Njihovu pjesmu i svirku s radošću u srcu slušali su "priđošlice", tj. ban Jelačić i satnik kao i gledatelji.

Ostali već nam dobro znani naši glumci rado viđeni na našoj pozornici Vlado Robić, Stjepan Rožić, Stjepan Šipušić, Lidija Majcenić, Saša Robić i Marina Vnučec su ovom predstavom zapisali u svoju biografiju po još jednu uspješno odigranu ulogu. Šaptač je bio, zna se, Branko Katulić. Tako je i 2001. godina ušla u povijest našega sela i Društva s ovom velikom i spektakularnom predstavom, na ponos našeg OSS-e i čitavog Turopolja!

*Autor i redatelj
Josip Kovačević*

Članovi OSS Buševec gostovali u Petrovaradinu povodom 200. obljetnice rođenja bana Jelačića

DIRLJIV PRVI SUSRET S NAŠIM SUNARODNJACIMA U VOJVODINI!

Ččast u slavu 200. godina rođenja Josipa bana Jelačića u njegovom rodnom mjestu, Petrovaradinu-Vojvodina, priređena je i dostoјno obilježena jedna tako znamenita obljetnica. Kulturno - umjetničko izaslanstvo iz Hrvatske činili su: Jelačićeve mažoretkinje i plemička mladež iz Zaprešića te dramska skupina Ogranka "Seljačke slove" iz Buševca.

Buševčani se od uvijek ponose banom Jelačićem. Da li je tome uzrok činjenica da je on upravo iz krčme u Buševcu pisao svom bratu pismo da je postao ban, ili njegova veličina i dostojanstvo kako čovjeka tako i političara, pokazati će vrijeme. No, jedno je sigurno. Buševčani su izvedbom ulomka predstave Pismo bana Jelačića vjerodostojno i u životopisnim nošnjama onoga vremena dali svoj doprinos ovakvoj značajnoj manifestaciji. Predstavu je napisao i režirao Josip Kovačević, a glumili su

Drago Katulić (ban Josip Jelačić) i Zlatko Vnučec (satnik Vinkobanov pratilec).

Cijeli program, koji se odvijao u 300. godini starom samostanu Svetog Jurja, u crkvi u kojoj je i sam ban kršten, započelo je Misnim slavljem koje je predvodio pomoći biskup srijemski Đuro Gašparović, dekan viktorijata Srijemskog. Svetoj Misi su, osim puka, bili nazočni i predstavnici vlade Republike Hrvatske i Savezne Republike Jugoslavije. Nakon Svetе Mise uslijedilo je otkrivanje spomen-ploče koja je postavljena na rodnu kuću bana Jelačića. Zanimljivo je da je ta ploča po drugi put postavljena na isto mjesto. Prva je bila postavljena povodom 100-te obljetnice Banova rođenja i skinuta je pri završetku 2. svjetskog rata 1945. godine. Ploču su otkrili predstavnik hrvatskog veleposlanstva, gosp. Ivan Prelog

i gosp. Nenad Čanak, istaknuti vojvođanski političar.

Svečani program započeo je prigodnim kulturno - umjetničkim programom koji je izvelo društvo iz Petrovaradina. Svi prisutni su također uživali i u valceru, koji su otplesali obučeni u vjerodostojnu odjeću članovi Plemečke mladeži Zaprešić, a bili su oduševljeni i originalnom točkom koju su izvele Jelačićeve mažoretkinje iz Zaprešića. Operna pjevačica Barbara Otman također je prekrasno izvela svoj dio programa.

Prema riječima hrvatskih izvođača, sve je bilo jako dirljivo, a posebice činjenica da su oni, upravo na obljetnicu 200. godina rođenja bana Jelačića, nakon više od 10. godina uspjeli uspostaviti kulturnu suradnju s našim sunarodnjacima - Hrvatima koji već više stoljeća žive i umiru u Vojvodini!

J. Bobesić

SPEKTAKL - PISMO BANA JELA-ČIĆA IZVEDENO U BUŠEVČU, VELIKOJ GORICI, ZAPREŠIĆU, I PETROVARADINU MEDIJSKI JE POPRAĆENO:

"GLASNIK TUROPOLJA", broj 198, studeni, 2001.godine
"PRIGORSKI KAJ", 1.studeni 2001.godine, broj 107.
"GLAS KONCILA", broj 27, 8.srpanj 2001.god. str.27
"HRVATSKO SLOVO", 28.prosinac 2001.godina
"GLASNIK TUROPOLJA", broj 188, lipanj, 2001.godina
"GLANIK TUROPOLJA", broj 189. lipanj 2001.godina
"REPORTER", lipanj 2001.godina
"GLASNIK TUROPOLJA", broj 197, listopad 2001. godine

KAKO DJECA DOŽIVLJAVAJU FOLKLORNI RAD ?

Dani kruha 2001. Godine

Za Dane kruha u našoj školi je bila prekrasna priredba. Na njoj sam i ja nastupala. Moji su me roditelji došli gledati. Sve smo dobro od plesali. Kada je moja skupina nastupala, bilo je divno, a poslije malo dosadno. No, sve u svemu, bilo je super.

Lorena Petrac, 2.razred

Zašto idem na folklor?

Idem na folklor godinu dana. Imali smo mnogo nastupa. Probe imamo svaki utorak i mnogo toga učimo. Voditelj nam je Mojmir Golemac. Najnovija koreografija nam je Lepa Mara kolo vodi. S tom smo koreografijom nastupili u Velikoj Gorici. Jako mi se sviđa kada idemo na nastupe i probe, jer mnogo toga savladamo i naučimo. A osim toga, odlično se zabavljamo i družimo.

Ivan Robić, 4.razred

Idem na folklor već godinu dana i jako mi se sviđa. Idemo na probe svaki utorak i svaki put nešto novo naučimo. Naš voditelj je Mojmir Golemac. Na nastupe idemo da pokažemo svoje znanje. Zadnji put smo nastupili 31.03.2002. u Velikoj Gorici gdje smo pokazali svoje znanje koreografijom "Lepa Mara kolo vodi".

Ivana Rožić (Ivan) IV razred.

Kako se ponašamo na probi?

Pred svaki nastup probu imamo dva puta tjedno. Gospodin Mojmir je od nas tražio da pred publikom pokažemo svoje znanje što smo učili na probama. Na žalost, s dokazivanjem pred publikom imali smo mnogo problema. Nekima nije bilo jasno što trebaju pokazati, a neki nisu imali nošnje koje im je dao Ogranak. Gospodin Momo je objašnjavao i objašnjavao dok ples i pjesmu nismo usavršili. Bilo je naporno, ali zahvaljujući gospodinu

Mojmiru i Ogranku nama je bilo puno lakše.

Doroteja Bobesić, 4. razred

Smotra folklora 2002.godine

Jedne večeri na probi naš nam je učitelj rekao da moramo više vježbati, jer nas čeka veliki nastup - Smotra folklora. Bili smo sretni, i nestrpljivo smo čekali taj svečani dan. Kada je došla ta dugo očekivana nedjelja svi smo veselo autobusom krenuli do Velike Gorice gdje se održavala Smotra folklora. U prostoriji gdje smo se uređivali za nastup svi smo s tremom i nestrpljenjem očekivali naš izlazak na pozornicu. Kada nas je voditeljica najavila, imali smo još veću tremu. Kada smo napokon počeli svirati, ohrabrili smo se pljeskom publike i trema je nestala. Tako je naš nastup na smorti završio izvanredno!

Tomislav Božić, 6.rzred

Početak hrvatsko-austrijske kulturne suradnje

Ogranak "Seljačke slogue" posjetio sunarodnjake u Austriji

Bio je to naš prvi posjet austrijskom gradiću Welsu (o.p. pokraj Linza), njegovim stanovnicima-hrvatskim radnicima iz baranjskog mjesta Duboševica, te Hrvatima iz srednje Bosne koji su na privremenom radu u inozemstvu. Povod našeg gostovanja je proslava desete obljetnice Hrvatskog doma Wels te proslava Dana državnosti. Kulturna suradnja dogovorena je prošle godine preko konzula u Austriji uz pomoć gosp. Ivana Rožića, također ogrankaša i dugogodišnjeg aktivnog voditelja dramske sekcije. Doček pedesetak članova Ogranka "Seljačke slogue" Buševec od domaćina bio je vrlo sruđan i prepun emocija. Nakon razgledavanja starog i povijesnog gradića navečer smo u njihovom hotelu izveli cjelovečernji program.

Nastup je bio "pravi pogodak" ili se tako barem svima nama činilo sudeći prema reakciji naših sunarodnjaka koji su s velikom pažnjom i suzom u oku promatrali izvedbu spleta pjesama i plesova iz svoje domovine, prisjećajući se prekrasnih trenutaka koje su u njoj nekad davno doživjeli. Nastup je završen velikim pljeskom i s mnogo riječi zahvale zbog našeg posjeta u njihovom trenutnom boravištu. Nakon službenog dijela nastavili smo ugodno druženje uz razgovor i zabavu do jutra uz pomoć uzajamne tamburaške suradnje njihovog zabavnog glazbenog sastava i naših tamburaša. Jutro uoči povratka Ogrankaša u Hrvatsku svi zajedno smo prisustvovali Sv. Misi koja je služena na hrvatskom jeziku i koju je predvodio hrvatski župnik. Sv.

Misi je prisustvovalo petstotinjak ljudi. Pred sam odlazak, ruke predsjednika Ogranka gosp. Branka Črnko i predsjednika Hrvatskog doma Wels gosp. Stipe Matanov, čvrsto su se stisnule, uz obećanje izrečeno na obostrano zadowljstvo: "Vidimo se slijedeće godine u Buševcu!" Biti će to jedinstvena prilika za Hrvate koji su na privremenom radu u Austriji (a neki su tamo i više od 30 godina) da napokon, makar i na kratko posjeti svoju domovinu te se prisjete starih hrvatskih narodnih običaja i godina koje su tamo proveli prije nego li su "trbuhom za kruhom" došli u Austriju.

Jasmina Bobesić

PUNO PREDSTAVA - MALO GLEDATELJA

Pučko otvoreno učilište Samobor bilo je domaćin 4. Županijske smotre kazališnih amatera Hrvatske. Smotru je ispred Zagrebačke županije otvorio župan Branimir Pasecky, istaknuvši da svaki rad u amaterskom kazalištu zahtijeva veliko dje-lovanje, mnogo truda i nesobičnog odricanja te da zasluguje svako priznanje. Tom prigodom je otvorena zanimljiva i hvalevrijedna izložba "Čovjek i (njegova) priroda" koju su postavili članovi teatra Otočani iz Ivanić-Grada. Nažalost, iako se SKAŽ odvijao u čak tri dana i tom prigodom su prisutni mogli uživati u čak osam kazališnih predstava, publike gotovo da i nije bilo. Zbog toga su mnogi glumci-amateri, ali i organizatori ostali neugodno iznenađeni jer su prigodom prošlogodišnjeg i pretprošlogodišnjeg održavanja SKAŽ-a u Buševcu bili naviknuti na (pre) punu salu, gdje se tražilo "mjesto više". Da li je problem u neinformiranosti javnosti ili nezainteresiranosti za takvu vrstu umjetnosti potencijalne publike trebaju se organizatori zapitati i potruditi da se takav "fijasko" slijedeće godine ne dogodi.

Tako su prvog dana SKAŽ-a nastupili članovi plesnog kazališta TO-POU Samobor izvevši predstavu "DIPTIH-(BITI SJAJ)" autora Ive Pavišić. Treba naglasiti da je to prvi kazališno-plesni projekt te grupe koji se odvija u dva relativno nezavisna dijela gdje se u kontinuiranom tijeku magičnog zbijanja kristaliziraju pojmovi pojavitivanja, rađanja, komunikacije, individualiteta te mnogih drugih čari. Članovi dramske družine "Tomaš Mikloušić" pri Gradskom kazalištu Jastrebarsko izveli su predstavu "Luda noć u hotelu Balkan" prema istoimenom predlošku popularnog engleskog dramatičara Raya Cooneya. Ta komedija u dva dijela nastala je pod redateljskom palicom Nina Škrabe, poznatog hrvatskog dramatičara i scenarista. Drugi dan SKAŽ-a održane su čak četiri

predstave. Prvu predstavu "Bum si privučil punicu" izveli su članovi Dramske sekcije KUD-a "Kupljenovo." Autor teksta, scenograf i redatelj je Zorica Jandras, a prikazuje svakodnevni život jedne obitelji. Predstava je izvedena na starinskom kajkavskom narječju kakvo se danas rijetko može čuti. Zadnju predstavu te večeri "Staklena Menažerija" prema istoimenom dijelu Tennessee Williamsa izvelo je Zelinsko dramsko kazalište ZAmKA. To je vrlo zanimljiva i originalna predstava jer je ta "građanska drama" postavljena na jedan zanimljiv, gotovo eksperimentalan način: Četiri glumca cijelo vrijeme (75 minuta) sjede mirno na stolcima ispred crnog zastora, te bez ikakvog scenskog pokreta izmjenjuju replike. Njihov "ulazak" najavljuje se rasvjetom. Zadnje večeri nastupili su članovi Teatra Otočani iz Ivanić Grada izvevši predstave "Bit će te k'o Bog" i "Eleuzine lune." Autor predstava je Mario Sopina. Prva predstava govori o dualnosti čovjeka i žene koji ih sprečavaju u ostvarenju istinske, bezuvjetne ljubavi, a druga o eleuzijskim dramskim ritualima pomoću kojih prizivaju energiju potrebnu za život ljudskog bića.

Naravno, i ove godine je dramska skupina OSS Buševac nastupila na SKAZ-u s predstavama: "Kolinje" ili "Velika akcija u selu Buševac" i "Mene nitko ne razumije". Predstave su nastale pod vodstvom autorice teksta, scenografom i redateljicom Teamom Gjergjizi. Obje predstave treba obavezno pogledati, jer obuhvaćaju originalnu i nadasve zanimljivu radnju prožetu kroz socijalne, ekonomski i političke prilike svakodnevnice te brojne scenske efekte. Naravno, odlična izvedba predstava nikoga ne treba čuditi, jer je poznato da je dramska sekcija OSS Buševac osnovana davne 1923.godine te da su njeni glumci - amateri u svom mnogogodišnjem dosadašnjem radu osvajali brojna lokalna, županijska,

državna i svjetska priznanja, a kvaliteta i glumaca i režisera se prenosi iz generaciju u generaciju zahvaljujući napornom i požrtvovanom radu svih članova. Organizatori SKAŽ-a pohvalili su sve sudionike te istaknuli da mnoga mesta žive za svoj kazališni amaterizam čiju kvalitetu i ideje prenose s generaciju na generaciju.

Jasmina Bobesić

Što kaže...

Miroslav Burić, pročelnik Županijskog upravnog odjela za društvene djelatnosti: "Želim da ova Županijska smotra potakne mnoga mesta da pokrenu svoj vlastiti kazališni amaterizam. Svrha ove smotre nije natjecateljska, mada ima djelomice i tu sastavnicu. Daleko važnije od samog natjecanja je da su se kazalištarci skupili na jednom mjestu, popričali, međusobno se družili te razmijenili iskustva i vidjeli što drugi rade. Svaka od ovih predstava stvorena je uz golem trud i u velikom materijalnom siromaštvu. No, za veličinu kazališnog djela to nikada nije bilo važno, i zato želim da svi s ove i slijedećih smotri odemo kući duhovno bogatiji za još jedno nezamjenjivo iskustvo."

KOLINJE NA BUŠEVSKI NAČIN

Niti velika hladnoća nije mogla spriječiti buševčane da u svom Domu kulture pogledaju pučku komediju "Kolinje" i kazališnu minijaturu "Mene nitko ne razumije". Predstavu je napisala i režirala Tea Gjergizi.

U predstavama "Kolinje" i "Mene nitko ne razumije" glumili su: Franjo Kos, Marica Grđan, Milenko Tošić, Ljiljana Katulić, Zlatko Vnučec, Nada Vnučec, Vera Pribanić, Lidija Majcenić, Jadranko Katulić, Vlado Robić, Saša Robić, Nives Zagorac, Marina Vnučec, Goran Vnučec, Dejan Tošić i Ana Katulić. Iako kazališni amateri, glumci su se na sceni ponašali toliko profesionalno da su se neki gledatelji toliko uživjeli u sadržaj odlično izvedenih predstava, pa su se htjeli glumcima pridružiti čak na sceni! Ova predstava je do sada mnogo puta izvedena u Buševcu, no zanimljiva je činjenica da uvijek pobudi golem interes i gledatelji je žele ponovno gledati.

J. Bobesić

Veličanstveni spektakl koji se pamti!

Dramska predstava Pismo bana Jelačića izvedena je na ljetnoj pozornici Buševec povodom 200. obljetnice rođenja bana Jelačića. Dramski tekst za predstavu je napisao i režirao buševski, književnik Josip Kovačević, a cijeli program se odvijao pod organizatorskom palicom Turističke zajednice Grada Velike Gorice. U predstavi su glumili glumci Pučkog kazališta Ogranka "Seljačke slogue" Buševec: Drago Katulić, Zlatko Vnučec, Marica Grđan, Milenko Tošić, Franjo Kos, Branko Berković, Vlado Robić, Stjepan Rožić, Stjepan Šipušić, Lidija Majcenić, Saša Robić, Marina Vnučec, Franjo Kovačević, Željko Črnko, Juraj Črnko, Saša Lučić, Miro Kovačević i Zlatko Ceković, dok je šaptač bio Branko Katulić. U dramskoj kronici Pismo bana Jelačića radnja se zbiva u selu Buševec 26. ožujka burne 1848. godine. To je doba rušenja feudalizma u Europi i borbe potlačenih naroda za pravdu i ravnopravnost. Ban Josip Jelačić, tada pukovnik i zapovjednik 1. banske pukovnije u Glini, poznati rodoljub i domoljub, u noći 24/25 ožujka 1848. godine kreće u Zagreb na Narodnu skupštinu. Na propuštanju kroz Lekenik poštari Josip pl. Klempaj uručuje mu dekret kralja i cara Ferdinanda, pisan u Beču 23. ožujka, kojim ga ovaj imenuje za hrvatskog bana i promiče u čin generala i zapovjednika I i II banske pukovnije. Istog dana Jelačić dolazi u Buševec. U Buševcu zastaje pred jednim od četiri svratišta i piše svoje čuveno pismo, u kojemu javlja da je postao ban i general, svome bratu Đuri, potpukovniku u Otočkoj pukovniji. Cijela predstava se je odvijala na otvorenoj sceni ljetne pozornice Ogranka "Seljačke slogue", što je omogućilo banu Jelačiću da se doveze na kočiji uz pratnju konjanika, svojih vojnika. Dolaskom Turopoljskog banderija, koji je u ono doba išao na vježbu u Turopoljski lug, i koji mu je odao

počast kada su saznali da je proglašen banom, završava ova praizvedba spektakularne predstave. Svečanosti i duhu davnih vremena su pridonijeli članovi folklorne sekcije Ogranka "Seljačke slogue" koji su izveli splet turopoljskih pjesama i plesova, te Limena glazba DVD-a Velika Gorica, a prisutan puk je mogao uživati u turopoljskim specijalitetima i narodnom veselju do jutra.

posljedica dugotrajne i kvalitetne tradicije njihovog Pučkog kazališta. Ova predstava, koja je trajala dva sata u globalu je dobro napravljena. Bilo bi dobro da je najspektakularniji dio predstave – dolazak bana Jelačića na kolima i s konjičkom pratinjom bio malo više prezentiran, tj. da su se možda prevezli oko pozornice, a ne samo do pozornice. Bilo bi lijepo kada bi Buševčani ovu predstavu izveli u Zaprešiću, koji ovu godinu slavi Godinu Josipa bana Jelačića."

Rekli su:

Ružica Rašperić, direktorica Turističke zajednice Grada Velike Gorice: "U ovu dramsku predstavu uložen je golemi trud. Glumci dramske sekcije Ogranka "Seljačke slogue" su marljivo puna četiri mjeseca uvježbavali ovu predstavu. Turistička zajednica je dala napraviti originalne i vjerodostojne kostime te nabaviti sve potrebne rekvizite. Ovim putem u ime Turističke zajednice zahvaljujem konjičkom klubu "START" iz Male Mlake, s kojim izvrsno surađujemo još od ovogodišnje promocije Jurjeva na Hipodromu. Također zahvaljujem DVD-u Velika Gorica koji su bez naknade ustupili svoju limenu glazbu, te Turopoljskom banderiju koji su bez naknade uveličali ovu spektakularnu predstavu. Zbog zatjevne tematike u predstavu je uloženo mnogo finansijskih sredstava, pa ovim putem Turistička zajednica zahvaljuje svim sponzorima iz Buševca koji su pomogli da se ova predstava izvede spektakularno, kako joj i priliči. U svim dosadašnjim akcijama Turističke zajednice sponzorstva su bila zane-mariva, dok ova sponzorstva doka-zuju konzistentnost sela Buševca."

Miroslav Burić, pročelnik za društvene djelatnosti Županije zagrebačke: "Svi glumcu u Buševcu su uvek začuđujuće dobri s obzirom da se radi o amaterima. To je

Josip Kovačević, pisac i redatelj ovoga djela: "Ovaj dramski tekst sam pisao gotovo godinu dana i pošto sam nastojao da bude što vjerodostojnije napisan, pročitao sam mnoge knjige i konzultirao sam se s mnogo ljudi, a sve u cilju da dobijem prave informacije. Zadovoljan sam izvedbom predstave i odazivom ljudi, jedino mi je žao što je malo tehnika "zakazala" pa se predstava nije najbolje čula sa svih strana oko pozornice. Da budem iskren, i prije ovog djela nisam više planirao pisati dramske tekstove. Ja sam veliki domoljub pa u ovom slučaju nisam taj važan događaj za sve Hrvate mogao samo tako prepustiti zaboravu. U pitanju je bio i opstanak hrvatskog jezika. Zna se da smo mi, Hrvati od uvejk kada nam je bilo najteže pjevali "Ustani Bane, Hrvatska te zove, a to se ne smije zaboraviti. Mislim da se ova predstava vjerojatno neće ubuduće često izvoditi u cijelosti, eventualno možda kakva pojedina scena. Drago mi je da sam mogao dati doprinos tome da se taj dan nikada ne zaboravi, a dramski tekst koji sam napisao ostati će kao pisani dokument za neke druge naraštaje, jer će pravi glumci i pravi redatelj uvejk moći udahnuti dušu ovome veličanstvenom djelu!"

Jasmina Bobesić

ZVONA - NAŠA DUHOVNA VEZA S BOGOM

Novoizgrađena crkva Sv. Ivana Krstitelja, zaštitnika Buševca bila je gotovo premala da primi sve one vjernike koji su željeli prisustvovati svetoj Misi te jedinstvenom i neponovljivom uzvišenom činu u povijesti ove crkve - blagoslovu zvona. Euharistijsko slavlje predvodio je uzoriti kardinal Franjo Kuharić, koji je 1996. godine blagoslovio temelje ove crkve, koja je izgrađena isključivo dobrovoljnim prilozima mještana i prijatelja

Buševca. Ljepoti cijele svečanosti pridonijeli su mještani Buševca, koji su zajedno sa svećenicima krenuli u procesiji do crkve, praćeni crkvenim pjesmama članova Ogranka "Seljačke slogue" Buševec koji su bili obučeni u narodne nošnje i članova DVD-a Buševec u svečanim vatrogasnim odijelima. Nakon blagoslova zvona kardinal Kuharić istaknuo je nadu da će nas ubuduće ova zvona u h-molu podsjećati na čvrstu pove-

zanost s nebom i Bogom, redovite odlaske sv. Misi, te da će imati zadaću i da isprati pokojnika na posljednje počivalište. Zvona su posvećena Majci Božjoj, Svetoj Luciji, zaštitnici Turopolja i Sv. Ivanu Krstitelju, zaštitniku Buševca. Sva zvona su dar obitelji Josipa i Zlatka Katulić koji su tako ispunili posljednju želju svoje supruge i majke Zlate Katulić.

J. Bobesić

SUNARODNJACI IZ KOLJNOFA U BUŠEVČU

Ogranak "Seljačke slogue" Buševec i ove je godine bio domaćin gostima iz prijateljskog mađarskog sela Gradičanskih Hrvata, Koljnofa. Bio je to nastavak dugogodišnje kulturne suradnje između Buševec i Koljnofa, te učenika Koljnofske i Buševske škole. Prije samog dolaska u Buševec, gosti su razgledali znamenitosti Zagreba. Navečer su članovi Hrvatskog Koljnofskog društva izveli prigodan program otpjevavši i odsviravši pjesme iz svoje pradomovine Hrvatske, što je izazvalo oduševljenje publike u prepunom Domu kulture Buševec. Nakon završetka službenog dijela programa predsjednici buševskog i koljnofskog kulturno - umjetničkog društva razmijenili su prigodne darove. Obostrano druženje nastavljeno je uz pjesmu i zakusku do ranih jutarnjih sati. Idućeg dana su gosti i domaćini prisustvovali Sv. Misi u novoizgrađenoj buševskoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja. Kada je došao trenutak rastanka najčešća rečenica je bila "Vidimo se dogodine u Koljnofu!".

Rekli su:

Gospodin Franjo Pajerić, predsjednik Hrvatskog koljnofskog društva u Koljnofu:

"Dolazimo u Buševec svake druge godine i gosti smo Ogranka već dvanaesti put, no svake godine se ponovno oduševimo odličnom organizacijom susreta od strane Ogranka. S Ogrankom surađujemo od 1977. godine i volio bio istaknuti da je to jedna iznimna i hvalevrijedna suradnja. Naše Društvo je dosta veliko i broji preko 90 aktivnih članova i u okviru njega djeluje: pjevački zbor te tamburaška i plesna sekacija. Iako je sada kod nas bila tzv."smjena generacija" radostan sam što mogu izjaviti da je naš podmladak voljan preuzeti i njegovati tu kulturnu suradnju, koja će, nadam se trajati još puno godina. Prvi Hrvati su stigli u Koljnof davne 1563. godine, i danas u Koljnofu obitava 23. generacija Hrvata."

Gospodin Branko Črnko, predsjednik OSS Buševec:

"Suradnja s Hrvatima iz Koljnofa održava se, na naše zadovoljstvo, već godinama. I ove godine pokrovitelj te prijateljske suradnje je Ministarstvo kulture i prosvjete Republike Hrvatske. Voljeli bismo da nam gosti iz dijaspore dođu na što više dana, jer iako se viđamo svako godine, dan i pol je premalo da bismo razmijenili dragocjena iskustva, da bismo porazgovarali na hrvatskom jeziku i da bismo se još bolje upoznali. Slijedeće godine mi odlazimo na gostovanje u Koljnof i nadamo se da će se ta suradnja nastaviti još mnogo godina!"

J. Bobesić

16. Dani rudarske greblice

OSS Buševec gostovao je od 7-8 srpnja 2001. godine u malom mjestu pokraj Samobora. Na poziv Kud-a "OŠTRC" iz Ruda. Sudjelovali su u kulturno-zabavnoj manifestaciji "DANI RUDARSKE GREBLICE" koja je posvećena istoimenom kulinarском specijalitetu samoborskog kraja. Ta manifestacija se organizira godinama kako bi se što više ljudi uključilo u rad njihovog KUD-a i tako njegovalo izvorne običaje. Do sada je na Danu rudarske greblice sudjelovalo više od 50 društava od kojih se svako trudio prezentirati dio kulturne baštine iz kraja iz kojega dolaze. A da i sam istoimeni kolač zaslужuje takvu pažnju i posvetu uvjerili su se i sami Ogrankaši koji su ga kušali iz jednog od stotinjak pekarskih protvana.

J. Bobesić

Rudarska greblica

Tijesto:

35 dkg brašna
2 dcl vrhnja
3 žlice ulja
1/8 l mlakog mlijeka
(dodati po potrebi dok tijesto ne postane meko)
žličica soli
1 žutanjak
1/2 male žlice germe

Nadjev:

1 kravlji sir srednje veličine
1 cijelo jaje i preostali bjelanjak
5 dkg mljevenih oraha
(umjesto oraha može se dodati špinat ili blitva)

Priprema:

Pošto je tijesto odstajalo pola sata, razvaljajte ga u dvostrukoj veličini protvana (60 x 40 cm). Na polovicu tijesta stavite nadjev i preklopite ga drugom polovicom. Rubove savijte prema gore da nadjev na izađe van. Stavite kolač u prethodno namašćeni protvan i nakon što odstoji dvadesetak minuta stavite ga u pećnicu. Greblicu pecite 20-25 minuta na temperaturi od 200 C. Pečenu greblicu još vruću premažite margarinom ili maslacem.

KLOKOTIĆ - NAJSELO 2001. GODINE!

Razlog posjete pedesetak Buševčana toj maloj zajednici Hrvata u Rumunjskoj je, osim dugogodišnje kulturne suradnje, bio moralni i kulturni poticaj da s Hrvatima u Klokotiću podijele iskrenu radost prigodom dodjele jedne od najvažnijih nagrada za kulturu koju dodjeljuje Hrvatska matica iseljenika. Ta nagrada NAJSELO 2001. godina ove je godine dodijeljena upravo Klokotiću i vjerujemo da će mu i dalje biti poticaj za očuvanje i njegovanje hrvatske narodne baštine u svakodnevnom životu. Klokotić je selo koje u potpunosti naseljavaju Hrvati, a ove godine se ujedno slavi i 650 godina dolaska Hrvata u Klokotić.

Organizatori zakazali, izvođači oduševili

U prepunom Domu kulture Klokotić odvijao se cijeli program. Na žalost, početak programa je bio najprije odgođen nekoliko sati, a onda ipak održan, ali nažalost, bez organizatora cijelog programa tj. bez predstavnika Hrvatske matice iseljenika. Naime, predstavnici Matice, na čelu s ravnateljem, gosp. Borisom Maruna, (pre)kasno su krenuli na dugi put i putem se izgubili negdje u Rumunjskoj. No to nije smetalo ostale izvođače da pomno odabrali i pripremljeni program izvedu vrlo kvalitetno i na opće oduševljenje razdragane publike. Ogranak "Seljačke slogue" Buševec je tom prigodom izveo prigodan kulturno - umjetnički program, obogativši tako vrlo dobar i originalni program domaćina iz Klokotića, koji su u životopisnim i izvornim narodnim nošnjama otpjevali stare, hrvatske pjesme. No, na kraju je nagrada (ipak) uručena, i to na svečanoj večeri gostiju i domaćina. Nagradu je uručio gosp. Boris Maruna, ravnatelj Matice koji je pritom istaknuo da je posve uvjeren da je ovogodišnja nagrada otišla u prave ruke i da želi da stanovnici Klokotića i dalje ustraju na očuvanje hrvatskog identiteta. Valja spomenuti da su Klokotičani

od Matice dobili na poklon i vrijedno osobno računalo, s kojim će se, vjerujemo, zacijelo malo približiti zapadu. Gđa. prof. Ljubica Pernar - Robić je tom prigodom osnovnoj školi Klokotić u ime Gradske knjižnice Velika Gorica uručila vrijedan poklon sastavljen od knjiga i školske literature.

Kulturna suradnja započela 1973. godine

Ovo nesebično prijateljstvo i uzajamno topla suradnja sela Buševca i Klokotića započela je davne 1973. godine, u vrijeme krutog rumunjskog režima koji se od ostatka svijeta odijelio željeznom zavjesom. Ali to nije smetalo četvorici entuzijasta Ogranka "Seljačke slogue" Buševec da tu zavjesu odmaknu i da se upute u Rumunjsku pronaći svoje sunarodnjake. Bili su to: Stjepan Robić, Josip Kovačević, Ivan Kos i Josip Vinter. Danas se u folklornom društvu "Klokotić" koje okuplja 100-ak aktivnih članova posebna briga vodi za očuvanje drevnih klokotičkih i hrvatskih tradicija.

J. Bobesić

Rekli su:

Marijan Vlašić, načelnik Općine Lupak, selo Klokotić: "Danas je selo obuklo novo, duhovno odijelo, spremno da dočeka brojne goste koji su došli s nama podijeliti radost i čast zbog nagrade NAJSELO 2001. koja je dodijeljena upravo Klokotiću i njegovim mještanima. Ta nagrada će nam i dalje biti poticaj da radimo na očuvanju hrvatske narodne baštine kako su to i naši preci radili stoljećima."

Đuređ Vatav, voditelj Folklornog društva "Klokotić" i ravnatelj Doma Kulture u Klokotiću: "Ova nagrada će i dalje biti veliki poticaj za 315 obitelji ili 1350 ljudi Hrvata koji žive

u Klokotiću, te ih poticati da i dalje njeguju hrvatsku kulturu kroz govor, pjesmu, ples, nošnju i vjeru. U Klokotiću je živjelo i umiralo čak 9 generacija Hrvata. Vjerujem da bi svi oni danas bili jako ponosni na sadašnju generaciju koja nastavlja njihovim korijenima njegujući i čuvajući osebujnu kulturu naše pradomovine. Danas naša djeca idu u osnovnu osmogodišnju školu na hrvatskom jeziku u kojoj osim hrvatskog jezika uče i povijest hrvatskog naroda."

Vlč. Petar Dobra, župnik u Klokotiću: Radujem se što je Klokotić primio to priznanje, jer su ga bezuvjetno zavrijedili. Hrvatska matica iseljenika je daje samo onim selima koja su sačuvala vrednote kulture, vjere i običaja. Mi smo šesto selo u Europi i drugo iz Rumunjske koje je primilo to priznanje. To je zaista velik poticaj za šačicu od 8000 Hrvata koji žive u Rumunjskoj i koji su manjina u pravom smislu riječi u državi Rumunjskoj u kojoj živi 22 milijuna stanovnika, pretežno rumunjskog koje je pravoslavne vjeroispovijesti.

Dubravko Katulić, predstavnik Ogranka "Seljačke slogue" Buševec: "Drago nam je što smo imali čast pridonijeti i prisustvovati dodjeli jedne tako važne nagrade. Tu nagradu su zavrijedili, pa im stoga možemo poželjeti samo jedno, da se i dalje zalažu i bore istom snagom za očuvanjem svoje, ali i naše kulturne baštine. Nadamo se da ćemo surađivati i posjećivati se još mnogo godina."

Hrvatska matica iseljenika je prije četiri godine ustanovila Nagradu za kulturu najuspješnijem selu hrvatskih manjina u Europi pod nazivom NAJSELO. Ta nagrada se dodjeljuje hrvatskim naseljima u kojima se većina žitelja služi svojim materinjim jezikom i to ne samo unutar obitelji, već i kao razgovornim jezikom u seoskoj zajednici. U NAJSELU se stanovnici mjesta trude širiti hrvatski jezik i kulturno blago te održavaju veze s pradomovinom Hrvatskom. Nagrada NAJSELO dodjeljuje se u obliku skulpture, stiliziranog glagoljskog slova "H", koja simbolizira opstanak hrvatstva u nagrađenom selu kroz povijest. Do sada su tu važnu nagradu dobila slijedeća NAJSELA: Pinkovac (Austrija-1996.), Martinci (Mađarska-1997.), Karaševe (Rumunjska-1998.), Petrovo Selo (Mađarska-1999.), Mjenovo (Austrija-2000.) i Klokočić (Rumunjska-2001.).

Božićni koncert u Buševcu

Večer pjesme i slogue

Iove godine Ogranak "Seljačke slogue" Buševec organizirao je tradicionalni božićni koncert. Zajednička molitva širila se crkvom Sv. Ivana Krstitelja koju je u hladnoj blagdanskoj noći grijao jedino duh zajedništva i slogue. Mnogima je zasjala suza u oku kada su ogrankaši s puno ljubavi i od srca, počeli izvoditi osebujan repertoar starih, hrvatskih i narodnih božićnih pjesama. Cijela crkva je odisala veličanstvenim

osjećajem pripadnosti i sreće zbog rođenja sina Božjega. Taj osjećaj su još više oplemenili članovi dramske sekcije Ogranka, koji su recitirali prigodne božićne recitacije i zapise prema izboru gđe. Ljubice Pernar-Robić. Svi prisutni imali su priliku uživati i u nekoliko izvedbi božićnih pjesama koje su izvele starije crkvene pjevačice iz Buševca, koje svakodnevno pjevaju na Sv. Misi. Gosti ovog koncerta bili su članovi

župnog zbara iz Kravarskog pod vodstvom vlč. Ljube Vukovića koji su dali svoj doprinos izveši vrlo dojmljivo prigodne božićne pjesme. Župnik župe Vukovina, vlč. Đuro Sabolek zahvalio se svima prisutnim te im od srca zaželio sretan i blagoslovjen Božić.

J. Bobesić

O NARODNIM NOŠNJAMA TUROPOLJA

Karakteristike ruha seoskog stanovništva Turopolja su:

- da je načinjeno od platna tkanog na tkalačkom stanu;
- to je nekrojeno ruho sastavljeno od pravokutnih komada i tada nabirano:
 - načinjeno je od mnogo materijala.

Turopolju se platno tkalo od konopljine i lanene pređe. Obrada tih vlakana i tkanje bilo je ženski posao, a domaće platno postaje podloga za umjetničko izražavanje žene. Život u velikim obiteljskim zadrugama u kojima je postojala podjela rada, ostavljao je ženi dovoljno vremena za proizvodnju platna za svakodnevne potrebe članova svoje obitelji, tim više što se veći dio posla oko prerade obavljao zimi, kada je bilo više slobodnog vremena. Ruho se ukrašavalо vezom tkanim na tkalačkom stanu ili našivanjem. Motive vezilje izvode raznobojnom svilom, vunom, kupovnim koncem "pismom" i pamukom raznim tehnikama na tkalačkom stanu ili našivaju rukom. Stariji motivi su bili sitni i geometrijski, a pod utjecajem baroka prevladava cvjetna kitica, manja ili krupnija, u bezbroj varijanti i stilizirani vegetabilni motivi. Neki motivi su imali simboličko značenje, npr. ruža predstavlja djevojku, a cvijeće i grane su simboli mladosti. U vezu prevladava crvena boja - znak mladosti, veselja i plodnosti, koja privlači sreću i štiti od uroka, zatim zelena, plava, žuta i crna u raznim nijansama, dok je bijela boja određena za starost i žalost. Izbor motiva, njegova kompozicija i količina, te boje veza označavaju prigodu ili svrhu nošenja, dob i društveni status uz simbolično ili magijsko značenje nekih motiva.

ŽENSKA TUROPOLJSKA NOŠNJA sastoji se od:

- podrubačka i podoblačka-podsuknje;
- rubače-suknje skupljene u struku, složene u krupnije ili sitnije nabore;
- oplećja-bluze sa širokim ili švabice s uskim rukavima i
- fertuma-zaslena tj. pregače.

Djevojke su u vrlo svečanim prigodama nosile parte, ukrasne trake, koje su vezale oko smotane kose na zatiljku i pričvrstile iglom s velikom glavicom. Parta je ukrašena čipkom, perlicama, trepetljikama i vrpcama. Djevojke su na vjenčanju nosile kitice na glavi, a ispod kitica imale su djevojačku partu. Kad je mladenki pred svatovima skinuta kitica sa glave, mladoženja je sabljom presjekao vrpcu parte i pričvrstio je na tram u sobi i ispod toga plesao sa svojim prijateljima. Nakon udaje žena pokriva kosu kapicom, poculicom ili halbicom te pečom-rupcem od domaćeg platna. Za svečane su prigode žene nosile ukrase od šarenih kupovnih vrpci razno složenih i nakit "đund" od crvenih koralja, raznobojnih perli, te škude i krune. Obuća su bili opanci remenaši-kapičari.

MUŠKA TUROPOLJSKA NOŠNJA sastoji se od:

- rubača-muške košulje sa širokim rukavima i malim kraglinom;
- donjeg dijela-gaća

Obuća su bili opanci remenaši i čizme, a na glavi crni šešir s velikim obodom, a i šubare. Za vrlo svečane prigode muškarci su nosili "podguticu", ukras od kupovne vrpce složen u dva ili četiri pera ukrašen perlicama, koju se smatra pretečom današnje kravate.

IZVOR:

- Tekst Olgice Lastić "O narodnim nošnjama Turopolja" objavljen u Glasniku Turopolja, broj 72. od 07. lipnja 1996. godine
- Tekst nepoznatog autora "Narodno rukotvorstvo" objavljen u Glasniku Turopolja broj. 31, svibanj 1994. godine

Djed Božićnjak posjetio i Buševec

Veseli djedica u Renaultu 4 razveselio djecu!

U organizaciji Ogranka "Seljačke slove" Buševec je i ove godine, tradicionalno četvrti put za redom, posjetio Djed Božićnjak. Kao i svaki puta, i ove godine je mnoštvo djece u pratnji tata i mama došlo dočekati omiljenog dječjeg darivatelja. No, Djed Božićnjak nije mogao doći nepripremljen na pozornicu, pa su mnoga hrabria i odvažnija djeca odlučila otpjevati i recitirati prigodne pjesmice, kako bi prizvale duh Božića uz veliku moralnu podršku svih prisutnih. Svi su se uzvrgli kada je vedro nebo postalo osvijetljeno raznobojnim bojama od vatrometa. Zvuk zvonca u daljini nagovijestio je dolazak starog, ali vrlo maštovito svjetlećim lampicama okičenog automobila Renault 4. A iz njega je provirivao razdragani Djed Božićnjak koji je jedva čekao da pozdravi mnoštvo okupljene djece! Nakon zajedničkog pjevanja pjesme "Zvončići", Djed Božićnjak je iz velike vreće počeo dijeliti raznovrsne slastice i slatkiše svoj dobroj djeci, dok su se mame i tate ugrijavali kuhanim vinom. Nakon zajedničkog fotografiranja s Djedom Božićnjakom djeca su veselo pošla kući, a djedica na tradicionalno darivanje neke druge dobre djece.

J. Bobesić

Dugogodišnji član LADA i voditelj Ogranka "Seljačka sloga" Buševec odlazi u mirovinu

POSLJEDNJI PROFESIONALNI PLES NAŠEG VODITELJA MOME

Ansambl narodnih plesova i pjesama Hrvatske "Lado" podržao je u koncertnoj dvorani "Lisinski" svoj godišnji koncert izvevši pritom osebujan niz plesova i pjesama iz cijele Hrvatske. No, ovaj koncert se po nečemu ipak razlikovao od svih prethodnih. Naime, gosp. Mojmir Golemac - Momo, plesač, pjevač, asistent, voditelj i suradnik brojnih izvornih i amaterskih folklornih skupina, plesni pedagog i koreograf koji je proveo svoj cijeli radni i umjetnički vijek u LADU-u, na ovom je koncertu službeno otplesao svoje posljednje plesne korake zbog odlaska u mirovinu. Publika ga je upamtila kao jednog od najboljih folklornih plesača svih vremena s izvanrednim, profinjenim stilom i nositeljem zapaženih solističkih uloga. No, neće Momo "nestati" s pozornice samo tako. I dalje će nastaviti uspješan pedagoški i koreografski rad, te nastaviti voditi jedan od najuspješnijih KUD-ova s područja Turopolja - Ogranak "Seljačke slike" Buševec. Na samom kraju koncerta njegovi Buševčani, odjeveni u originalne turopoljske nošnje, poklonili su mu umjetničku sliku, košaru punu odličnih, turopoljskih narezaka, sira i vina, te prekrasnu gusku s plavom vrpcom oko vrata, koja se itekako dobro snašla na pozornici, dok je Momo na treći bis posljednji put zaplesao sa svojim Ladovcima.

KAKO SMO SE ZABAVLJALI NA DOČEKU NOVE 2002 GODINE...

SRETNO NAM BILO !

IZVJEŠĆE UPRAVNOG ODBORA O RADU OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC OD 01.01. DO 31.12.2002. GODINE

Upravni odbor se sastoji od 17 članova koji su više manje redovito dolazili na 36 održanih sjednica u navedenom periodu. Sjednice se održavaju u principu jedan puta tjedno osim za vrijeme ljetne pauze, kada ih održavamo prema potrebi. Tijekom godine na sjednicama smo razmatrali svu bitnu problematiku vezanu uz rad Ogranka, a sve odluke su donešene natpolovičnom većinom glasova. Na sjednicama je redovito prisustvovao i predsjednik Skupštine g. Stjepan Detelić, te barem jedan od tri člana Nadzornog odbora, a po potrebi smo na sjednice pozivali i stručne voditelje sekcija: g. Mojmir Golemac - plesne; g. Stevo Borić - tamburaške; g. Vid Balog - dramska, te gđa. Jasmina Bobesić - urednica Godišnjaka.

Osnovni zadatak Upravnog odbora je osigurati sredstva za normalan rad udruge, što smo u prošloj godini uspješno izvršili, a ujedno su napravljeni i poslani svi programi i zahtjevi za dodjelu sredstava u 2003. godini. Financijsku konstrukciju smo uspješno zatvorili u prvom redu zahvaljujući novcu što ga dobivamo od Grada Velike Gorice, a preko Zajednice kulturno umjetničkih udruga čiji smo i mi član, a ujedno i jedan od glavnih nositelja aktivnosti. Ostatak sredstava smo osigurali preko Ministarstva kulture, Županije zagrebačke i naravno naših sponzora kojima se i ovom prilikom zahvaljujemo na donacijama.

Koordinirajući rad sekcija i surađujući s njima Upravni odbor je i u proteklom periodu realizirao niz nastupa i druženja. U ovom izješću ćemo spomenuti samo najvažnije, a kompletну aktivnost udruge možete vidjeti u kronologiji aktivnosti.

Početkom godine smo koreografijom "Turopoljski mladečki" nastupili na koncertu "Dobro došli u Turopolje" u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski - Zagreb, zajedno

sa svim drugim kulturno umjetničkim udrugama na području Grada Velike Gorice, a u organizaciji Zajednice kulturno umjetničkih udruga Velike Gorice.

Najveći izazov u 2002. godini što organizacijski, što finansijski je bilo treće gostovanje kod Hrvata u Oakvilleu - Kanada, a realizirano je u periodu od 15.-25.05.2002. godine. Koliko je to veliki posao shvatit ćete kada Vam kažemo da je bilo potrebno skupiti 155.000 kuna samo za put u Kanadu, a da pri tome putnici za Kanadu nisu morali dati niti kune, osim za vizu. Ovom prilikom bi se još jednom željeli zahvaliti našim prijašnjim i sadašnjim sponzorima što su omogućili ovo nezaboravno putovanje. Sponzori za Kanadu su: *Hidroprojekt EKO - Zagreb, Zavod za fotogrametriju - Zagreb, Auto - Arbanas - Velika Gorica, Ne-Tra - Buševec, Panex mix - Čakovec, Diners klub - Zagreb, Hidroprojekt ing. - Zagreb, Urbing - Zagreb, MAN Importer Hrvatska - Zagreb, Turistička zajednica Zagrebačke županije, KSU company - Velika Gorica, Hypo Alpe Adria bank - Zagreb, Mandek d.o.o. - Velika Gorica, Konzum Rožić - Buševec, Gradsko stambeno gospodarstvo - Velika Gorica, BB trend - Zagreb, Hrvatska matica za iseljeništvo, Zagrebačka županija, Ministarstvo kulture i Turistička zajednica Velike Gorice.*

Osim ogrankaša sa nama je u Kanadu putovalo nekoliko Buševčana o vlastitom trošku i u vlastitom aranžmanu što se tiče smještaja. Naši prijatelji u Kanadi su nas i ovaj puta srdično dočekali i ugostili, a mi smo im se odužili programom na otvaranju i zatvaranju Kanadsko-hrvatskog folklornog festivala i jednim cjelovečernjim koncertom u Župnoj crkvi Svetog Trojstva u Oahvillu. I ovaj put kao i mnogo puta do sada kada se ide na ovako atraktivna putovanja je najvjerojatnije bilo nezadovoljnih što i oni nisu išli. Vjerujte da Upravni odbor

raspolaze svim informacijama o radu svakog člana u pojedinoj sekciji (kao što su: dolazak na probe, zalaganje, nastupi, ponašanje, ugošćavanje gostiju, dolazak na radne akcije i druge aktivnosti koje organizira Upravni odbor), te da je mjerodavan da odredi članove koji putuju na pojedina gostovanja. Svi problemi ili nejasnoće vezani uz putovanja ili bilo koja druga problematika mogu se jedino rješiti u kontaktu s Upravnim odborom, a ne "selskim pričama" i igranjem "po-kvarenog telefona". U rad udruge treba najprije ugraditi (dati) dio sebe, a potom će doći i nagrada za uloženi trud (razna atraktivna gostovanja i dr.). Svi oni koji 2002. godine negdje nisu otputovali iz bilo kojeg razloga imaju prilike to učiniti već u ovoj 2003. godini.

Osim suradnje sa Hrvatima u Kanadi Ogranak već tradicionalno surađuje sa našim prijateljima, gradišćanskim Hrvatima iz Koljnata u Mađarskoj, čiji smo mi bili gosti. Ova suradnja i prijateljstvo traje već punih 25 godina, a naši prijatelji Koljnofci su se i ovaj puta potrudili da nam gostovanje kod njih ostane u dugom i lijepom sjećanju. Svrha ovakove suradnje je prenijeti riječ, pjesmu i ples u srca iseljenih Hrvata, što mi dugi niz godina i uspjevamo.

U proteklom periodu smo imali i dva ugošćavanja. Prvo smo ugostili po prvi puta naše nove prijatelje okupljene oko "Hrvatskog doma Wels" u Austriji (uzvratno gostovanje), koji su nam se predstavili cjelovečernjim programom, nakon čega smo imali zajedničko druženje u prostorijama SD "Polet" Buševec. Da je ova suradnja započeta uz pomoć g. Ivana Rožića (Popekovog) vrlo uspješno krenula, a nadamo se da će i potrajati, dokazuje i pismo zahvale koje smo primili iz Welsa. Naši prijatelji se zahvaljuju na prekrasnom druženju u Buševcu i pozivaju nas da 2003. budemo njihovi gosti.

Krajem 07. mjeseca 2002. smo, nažalost samo na jedan dan (zbog njihovih obaveza) ugostili naše drage prijatelje iz Oahvilla - Kanada. Budući da su oni izrazili želju da napravimo samo druženje bez nastupa, mi smo tom zahtjevu udovoljili te im pripremili piknik druženje na bazenu kod obitelji Dunje i Marinka Katulić. Da je druženje bilo odlično dokazuje to što je "fajrunt" bio u sitnim jutarnjim satima.

Pripremajući se za odlazak u Kanadu, ujedno sakupljajući novac za putovanje, Ogrankaši su još jednom dokazali svoju veličinu i kvalitetu organizirajući cijelovečernji dvosatni nastup svih folklornih skupina u prepunoj dvorani Pučkog otvorenog učilišta Velika Gorica. Ovakvom prezentacijom i nastupom željeli smo potaknuti sve ostale folklorne udruge na području našeg Grada da se prezentiraju na isti način. Na koncert smo pozvali sve sponzore putovanja u Kanadu, predstavnike svih folklornih udruga na području Grada Veleke Gorice, te kompletno Poglavarstvo Grada Veleke Gorice za koje smo pripremili skromni domjenak i druženje u Vijećnici Pučkog otvorenog učilišta u Velikoj Gorici.

Suorganizirali smo zajedno s Pučkim otvorenim učilištem Veleke Gorica i samostalno izveli skraćenu i dramski obrađenu "Turopoljsku svadbu" Buševečkog pisca g. Josipa Kovačevića, koju su za ovu prigodu pripremili naši voditelji g. Vid Balog, g. Mojmir Golemac i g. Stevo Borić. Svadba je izvedena 22.06.2002. godine na ljetnoj pozornici iza Doma kulture u Buševcu, a nakon svadbe su nas zabavljali naši tamburaši i grupa "Kings", a mi smo pripremili hladno piće i domaće gibanice. Svadba se svidjela većini ljudi, a pripremljena je tako da se može vrlo brzo uvježbati i prikazati na bilo kojoj pozornici u Hrvatskoj, a i šire.

U povodu Božićnih blagdana smo pripremili tradicionalni Božićni koncert, sa tekstovima koje je pripremila gđa. Ljubica Pernar-Robić i pjesmama svjetovne tematike, u crkvi Svetog Ivana

Krstitelja u Buševcu. Ove godine smo za uvježbavanje pjevača, osim našeg Marinka Katulića angažirali i g. Dražena Kurilovčana koji je svojim aranžmanima i pripremom pjevača unio svježinu u Božićni koncert. Nadamo se daljnjoj uspješnoj suradnji s njim na ovakvim i sličnim projektima. Koncert je snimljen na videokazetu, koja se može kupiti preko Upravnog odbora, kao što smo u zadnje vrijeme snimili i sve važnije nastupe. Žalosno je i pomalo demoralizirajuće da se na Koncert u koji je uloženo puno truda, a pripreman je mjesec dana, odazvalo tako malo mještana Buševca. Na Koncertu je bilo više ljudi iz okolnih mjesta nego iz samog Buševca. Ne znamo da li su Buševčani zasićeni kulturom ili ne žele gledati svoju djecu kako nastupaju, ali mi ćemo i dalje raditi još bolje i pripremati ovakve nastupe u inat svima, a Vama dragi Buševčani u lice bacamo "bijelu rukavicu".

Djed Božićnjak već tradicionalno ne zaobilazi Buševac i daruje male Buševčane pa je tako u periodu između Božića i Nove godine u organizaciji Ogranka ponovno bio među stotinjak djece (plus odrasli). Razdragana djeca su ga oduševljeno dočekala i popričala s njim te im je on podijelio darove. U sklopu dočeka svi zajedno smo uz kuhanu vino prisustvovali i pravom vatrometu.

Dočekati Novu godinu u Vatrogasnem domu Buševac, a u organizaciji Ogranka "Seljačke slogue" Buševac znači opustiti se i zabaviti do ranih jutarnjih sati. Naravno i ove godine smo organizirali doček Nove iako je bilo prijavljeno samo 62 ljudi, ali su se zato uz svirku grupe "Aurora" ludo proveli i dočekali Novu 2003. Ovom prilikom se također video slab odaziv "domorodaca" koji su i ovaj puta bili u manjini. Nova godina na bazi šezdesetak ljudi je poslovala sa gubitkom, ali nam nije žao jer smo održali tradiciju. Željeli bismo iskoristiti priliku da obavijestimo naše članove i sve Buševčane da su prihodi ostvareni na prijašnjim dočecima Novih godina uvijek bili

korišteni za rad sekcija ili za inozemna gostovanja. Zato Vas pozivamo da se iduće godine pridružite u što većem broju, jer tako direktno pomažete rad svoje djece.

Da bismo kvalitetno izveli sve svoje nastupe, potrebno je bilo obnoviti naš bogat fond narodnih nošnji, pa smo tako u protekloj godini dali u izradu jednu žensku Turopoljsku našaranu nošnju (koja je pri kraju). Kupili smo 12 podsuknji na kat, dvije pohače za djecu, 4 pojasa za ženske turopoljske nošnje, dali smo sašiti 5 muških Turopoljskih nošnji za male tamburaše i kupili smo 10 sablji za izvođenje Turopoljske svadbe. Sve je to pohranjeno u garderobi koju vrlo uredno i pedantno vodi gđa. Barbara Katulić. Trudit ćemo se i idućih godina postepeno obnavljati i obogaćivati fond narodnih nošnji. Kao malu zamjerku primjetili bismo povremeno neuredno vraćanje narodnih nošnji od pojedinih folkloraša što se zajedničkim naporima treba ispraviti jer narodna nošnja je blago koje treba čuvati i održavati za buduće generacije.

Krajem petog mjeseca 2002. godine bili smo ugodno iznenađeni kada smo primili obavijest Pučkog otvorenog učilišta Veleke Gorice da smo jedini od kulturno umjetničkih udruga u cijeloj Hrvatskoj dobili priznanje za dugogodišnju i vrlo uspješnu suradnju sa Pučkim otvorenim učilištem Veleke Gorica. Ova nagrada nas obavezuje na još bolji rad i suradnju sa Pučkim otvorenim učilištem Veleke Gorica.

Prezentaciju Ogranka smo upriličili na RVG-u, Narodnom radiju i svim pridruženim stanicama kada smo gostovali u emisiji "Narodni vez" g. Drage Rubale, te na HTV-u gostovanjem u emisiji "Za srce i dušu".

A sada malo o radu samih nositelja programa folklorne sekcije.

TAMBURAŠKA "B" SKUPINA

Mlađa tamburaška skupina ima 9 članova, te prati sve nastupe

članova plesne "B, C i D" skupine. Imali su i samostalne nastupe na "Danim kruha" i priredbi "Đak prvak" u Područnoj školi Buševac, McDonaldsu u Velikoj Gorici, Tornicima u Zagrebu i Pučkom otvorenom učilištu Dubrava. Grupa je za svoj uzrast (to su učenici do osmog razreda) prilično uvježbana i ostanu li zajedno još nekoliko godina ne treba žaliti uloženi trud. Gospodin Stevo Borić svojim redovitim probama može postići sigurno i više, naravno uz veće zalaganje mlađih tamburaša. Željni bismo primjetiti da jedino ogrank od svih udruga na području Grada Velike Gorice ima tamburaše koji odgovaraju uzrastu djece plesača.

PLESNA "B" SKUPINA

Ove godine nije imala baš puno sreće s nastupima što se odrazilo i na postojanost grupe, te se ona smanjila sa 25-ero na 20-oro članova. U skupini djeluju učenici 7. i 8. razreda osnovne i 1. razreda srednje škole, dakle najosjetljivije dobi. Jedini nastupi su im bili na Jurjevu u Lukavcu, na smotri foklora u Velikoj Gorici i nastup u Bukeyju. Da bi malo smanjili njihovo razočarenje jer obećani cjelovečernji program u Buševcu krajem 2002. godine nije održan, Upravni odbor im je organizirao zajedničko druženje sa njihovim priateljima krajem 10. mjeseca u Vatrogasnem domu Buševac uz malu zakusku. Procjena organizacijskog voditelja g. Stjepana Detelića da se baš i nisu zabavili jer ih je bilo manje od najavljenog broja. U ovoj grupi ima najviše neplatiša mjesecnog novčanog učešća što se baš ne bi moglo povezati s neimaštinom. Plesna "B" skupina je oštećena i za više redovitih proba radi nedolaska gospodina Golemcu, pa nisu postigli ni ono za što je taj sastav inače sposoban, ali vjerujemo u bolju budućnost te skupine.

PLESNA "C" SKUPINA

Plesna "C" skupina je imala više sreće sa nastupima pa su tako nastupili na velikogoričkoj smotri, zatim u Bukeyju i što ih je posebno razveselilo na Dječjoj smotri u

Trogiru 16. lipnja, a u organizaciji Matice seljačke sluge iz Zagreba. Folklorna manifestacija pod nazivom "Na mladima svijet ostaje" pružila je djeci trodnevni naporan ali lijep izlet, jednakako tako naporan i nastup, ali vrlo kvalitetno izveden što se prije svega treba priznati stručnim voditeljima gospodi Golemcu i Boriću. Vjerujemo da ima više ovakvih nastupa za svaku od skupina da bi bilo i manje oscilacija u kvaliteti programa i broju članova po grupama. Nažalost iz ove grupe se isčlanila jedna djevojčica.

PLESNA "D" SKUPINA

Skupina je po svojem broju članova najjača, a ima ih ukupno 45 djece. To su učenici od 1-4 razreda osnovne škole. Prvi članovi skupine su počeli sa radom u rujnu 2001. godine, ali se broj članova sve do konca ove godine povećavao i to na zahtjev roditelja. Sigurno da je stalni pristup novih članova učinio skupinu simpatičnom ali je ujedno otežan rad stručnom voditelju. Tako su učenici upisani 2001. godine izgubili na kontinuitetu zbog onih upisanih u 2002. godini. Da bi olakšali rad g. Golemcu Upravni odbor mu je u pripomoć dodijelio pomoćnu voditeljicu gđu. Sanju Bobesić članicu našeg "A" sastava što se pokazalo pozitivnim, jer su djeca redovito imala probe. Sigurno da djeca više vole i slušaju gospodina Golemcu, ali moramo priznati da je gđa. Bobesić vrlo dobra zamjena. Djeca upisana u 2001. godini su imala jedan nastup i to u Bukeyju.

PLESNA "A" SKUPINA

Ova skupina je uz tamburaški "A" sastav nositelj folklornog programa što se vidi iz prije navedenih nastupa. Skupina broji 40-tak članova, a u skupini se primjećuje neredovito dolaženje na probe pojedinih članova. Prilikom aktualnijih gostovanja odaziv je puno veći nego prilikom manje atraktivnih, ali za rad Društva jednakovo važnih nastupa. Plesna "A" skupina je osim standardnog cjelovečernjeg programa počela

uvježbavati i dvije nove koreografije Novi Draganić.

Ova skupina je osim gostovanja u Kanadi i Mađarskoj, te ugošćavanja Hrvata iz Austrije i Kanade izvela sa svim ostalim skupinama cjelovečernji koncert u Velikoj Gorici, te pripremila i izvela Božićni koncert. Nastupili smo na niz nastupa u bližoj okolini, a koreografijom "Lindō" smo se predstavili na velikogoričkoj smotri.

Članovi svih sekcija, a osobito članovi "A" sastava moraju shvatiti da rad u Društvu ne podrazumijeva samo povremeni dolazak na probe, nego je potrebno redovito dolaziti na probe, zalagati se na probi i nastupu, dolaziti na sve radne akcije koje organizira Upravni odbor, uključiti se u traženje sponzora i predlagati nastupe i akcije, te naravno ugošćavati ljudе iz drugih sredina jer i oni nas ugoste kada dođemo knjima. Sve to su preduvjeti uspjeha pojedine skupine, a u globalu cijelog Ogranka, Buševca, Turopolja kao našeg zavičaja, a kada gostujemo u inozemstvu i cijele Hrvatske - jer po onoj staroj narodnoj "Dobar glas se daleko čuje, a loš još i dalje", a mi se nadamo da smo u prvom dijelu narodne poslovice.

TAMBURAŠKA "A" SKUPINA

Tamburaši iz ove grupe osim što vrlo profesionalno prate plesnu "A" skupinu na svim nastupima, izvode i samostalna gostovanja (Velesajam, Donja Lomnica, "Vojkovi Dani"), a dečki iz ove skupine su uvidjeli da već neko vrijeme postoji interes za Buševečkim bendom koji bi svirao na feštama i zabavama. Dečki iz tamburaškog "A" sastava Ogranka "Seljačke sluge" su taj prijedlog shvatili ozbiljno i odmah se primili posla. Tako da su uz probe koje imaju sa stručnim voditeljem g. Stevom Borićem počeli i sa samostalnim probama koristeći iskustvo koje su stekli višegodišnjim sviranjem u Ogranku. Međutim, želeći ubrzati učenje zabavnih pjesama potražili su pomoć od čovjeka sa iskustvom g. Mire Kovačevića. On im je dao dosta materijala za učenje i utrošio svoje dragocjeno vrijeme poka-

zujući im osnove i glavne "trikove" kod učenja zabavne tamburaške glazbe. Prve javne nastupe imali su na pivijadama SD "Polet" gdje su ostavili prilično dobar dojam i napravili malu reklamu. Ljudima su se svidjeli pa su ih počeli zvati na razne proslave. Vidjeli su da im je krenulo pa su shodno tome osmislili i ime grupe "Oktava". Došlo im je kako ini kažu "iz dupeta u glavu" pa su krenuli i u čestitare. U vrijeme kada je ovaj izvještaj pisan završava njihova čestitarska "imenadanska" sezona i gaže u ovoj godini, ali već imaju planove za slijedeću.

DRAMSKA SEKCIJA

Dramska sekcija je u proteklih godinu dvije iskristalizirala nositelje programa, te su shodno tome i pripremili predstavu "Za kunu nade" pisca Nina Škrabe koju je uvježbao i režirao naš član g. Mile Tošić. S ovom predstavom su najprije nastupili na smotri kazališnih amatera Županije zagrebačke u Samoboru, gdje je naša glumica Ana Katulić nagrađena za najbolju žensku ulogu na što smo svi vrlo ponosni jer je to dokaz da naši mlađi imaju volje i talenta za postizanje uspjeha u kazališnom amterizmu. Tijekom godine dramska sekcija je sa predstavom "Za kunu nade" gostovala redom kako slijedi: u Donjem Dragonošcu, Buševcu, Domu kulture u Galženici Velika Gorica te u Mičevcu. Osim predstave "Za kunu nade" dramska sekcija je pripremila i suđenje fajšniku u Velikoj Gorici za Turističku zajednicu Velike Gorice. Zajedno sa cijelim Ogrankom pripremili su glumački dio "Turopoljske svadbe" pod redateljskom palicom g. Vida Baloga.

Nekoliko članova dramske sekcije je vodilo program Jurjeva u Lukavcu i naš Božićni koncert, te uspješno odglumilo Djeda Božićnjaka. Dio glumaca je aktivno sudjelovao u pripremi i izvedbi predstave u HNK gdje je kroz riječ i glazbu predstavljeno Turopolje. Suradnja započeta sa g. Vidom Balogom je nastavljena na taj način da smo angažirali g. Baloga kao režisera u dramskoj sekcijsi (a prema njegovim mogućnostima)

i otkupili smo od njega scenarij za novu prestavu "Cigle svete Elizabete". Radom u sekcijsi se iskristaliziralo da g. Milenko Tošić ima afiniteta za režiju pa ga je Upravni odbor angažirao kao režisera dramske grupe. U 11. mjesecu 2002. godine članovi dramske sekcijsi su pripremili druženje zajedno sa g. Vidom Balogom u prostorijama Šumarije Velika Gorica na Krušaku, gdje su ujedno dogovorene daljnje smjernice rada.

Budući da je naša dramska sekcija jedan od nositelja ukupnih aktivnosti, simbol i znak prepoznavanja našeg Društva, da ima 80 godišnju uspješnu tradiciju, da smo predvodnici dramskog amaterizma u Gradu Velikoj Gorici, uz istovremeni veliki interes i entuzijazam sadašnjih glumaca i mladih koji bi se rado uključili u rad dramske sekcijsi, Upravni odbor će u ovoj godini učiniti maksimalni napor da poboljša sadašnje dosta loše uvjete u kojima radi dramska sekcija.

Pri tome prvenstveno mislimo na:

- osiguranje prostora za rad na pozornici u zimskim uvjetima (pitanje grijanja)
- nabava nužnog alata za tehničku ekipu
- nabava odgovarajuće rasvjete za pozornicu
- ugradnja pokretnih zastora na pozornici
- nabava linije za reprodukciju zvuka sa CD-a i kazeta
- rješavanje pitanja ozvučenja
- osigurati odgovarajući smještaj i čuvanje kostima, rekvizita i kulisa - sada je stanje loše zbog neuređenog prostora i nedefinirane namjene istoga
- odrediti osobu za čuvanje kostima, kulisa i rekvizita
- oformiti mlađu dramsku skupinu koja će raditi posebnu predstavu
- prikupljanje i obrada povijesne građe.

Za primjetiti je da dramska sekcija iz prošle godine ima zadatku sortirati kostime (tj. što nevalja da se baci), a potom će se napraviti ormar za garderobu, te ista uredno složi. Zamjerka članovima dramske

sekcije odnosi se na neodgovorno ponašanje prema rekvizitima od pojedine predstave koji se samo nabacuju u prostoriju pokraj dvorane. Zajednički zadatak kao što smo gore i naveli nam je iznaći kvalitetno rješenje za pohranu rekvizita. Dramska sekcija se u posljednje vrijeme i tehnički ekipirala pa se nadamo da ovakovih problema više neće biti, te da će ova sekcija imati vrlo uspješnu i bogatu 2003. godinu, tim više što se u ovoj godini pripremamo obilježiti 80-tu obljetnicu izvođenja prve predstave u Buševcu. Kroz sve navedene aktivnosti dramska sekcija želi unaprijediti svoj rad i pružiti priliku mnogobrojnim članovima društva koje zanima kazališni amaterizam da se angažiraju i korisno provedu svoje slobodno vrijeme.

NAKLADNIČKA DJELATNOST

Pod ovu djelatnost pripada i nekoliko entuzijasta koji fotografatom vrijedno bilježe sve naše nastupe i manifestacije, te se fotografije i filmovi uredno pohranjuju. Da bismo objedinili sve foto-dokumentaciju na jednom mjestu gđa. Jasmina i g. Emil Bobesić su se angažirali i sakupili sve fotografije (od početaka Ogranka do danas) koje su bile na čuvanja kod g. Ivana Kosa i gđe. Ljubice Pernar Robić, te fotografije iz naše arhive. Sve su fotografije ponovno sortirane po godinama, te skenirane na CD kao trajni elektronički zapis. Ukoliko netko od članova Ogranka ili Buševčana ima bilo kakove fotografije vezane uz rad Ogranka bilo bi nam jako draga da o tome obavijesti bilo kojeg člana Upravnog odbora te da fotografije pohranimo u arhivu i skeniramo na CD.

Uredništvo Godišnjaka na čelu sa gđom. Jasminom Bobesić uredno i marljivo sakuplja sve tekstove i slike te ih priprema i oblikuje za izdavanje u obliku novog dvobroja "Godišnjaka" Ogranka Seljačke slike Buševac. Angažman urednice Godišnjaka je vrlo velik i na tome joj se zahvaljujemo, a ujedno ima vrlo odgovoran zadatak, jer Godišnjak

je trajni zapis svih aktivnosti Društva. Nadamo se da ćemo mi u Upravnom odboru ove godine iznaći sredstva da fotografije u Godišnjaku budu jednako kvalitetne kao tekstovi, te da Godišnjak bude reprezentativna tiskovina i lijepa uspomena budućim generacijama.

Arhivska građa se uredno sprema i pohranjuje u sefove i ormare i čeka neke nove generacije koje će na temelju sakupljenih podataka znati sve o dugogodišnjoj tradiciji Ogranka Seljačke sluge Buševec, a i samoga sela.

Želimo se ovom prilikom zahvaliti ravnatelju OŠ "Vukovina" g. Krešimiru Matašin što nam omogućuje da u zimskom periodu održavamo probe u PŠ Buševec i nadamo se daljnjoj uspješnoj suradnji. Velika hvala svim našim

prošlim, sadašnjim i budućim sponzorima na donacijama koje omogućuju zahtjevna gostovanja i velike manifestacije, jer bez njihove pomoći teško da bi ostvarili neke zacrtane planove. Zahvalu upućujemo i ljudima u Ministarstvu kulture, Županiji zagrebačkoj i Gradu Velikoj Gorici jer prepoznaju kvalitetu i našu želu za još boljim volonterskim radom. Suradnja sa DPO našeg mesta je bila zadovoljavajuća, ali se nadamo boljom koordinaciju od strane Mjesnog odbora, tako da se neki važni datumi za Buševec obilježe zajedničkim akcijama i da bude što manje preklapanja aktivnosti, jer imamo puno organizacija u kojima rade isti ljudi.

Našim članovima poručujemo budite vrijedni i marljivi, aktivno se uključite u rad jedne od

sekcija, predlažite, kudite ili hvalite jer sve je to u interesu što boljeg rada Ogranka "Seljačke sluge" Buševec.

I na kraju ovim izvještajem se nismo željeli hvaliti nego realno prikazati rad i probleme Ogranka. Članovi Upravnog odbora su čisti volonteri i vode brigu o našoj djeci najbolje što znaju. Naravno da i mi nismo bezgrešni, ali znajte da sve što radimo, radimo u interesu Ogranka "Seljačke sluge" Buševec i cijelog sela Buševec.

Hvala

ZA UPRAVNI ODBOR
Dopredsjednik
Nenad Rožić

PRIJEDLOG PROGRAMA RADA OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC ZA 2003. GODINU

1. Zadržati kontinuitet i kvalitetu postojećeg programa
2. Tamburaška i plesna A skupina; uvježbati najmanje jednu novu koreografiju za smotru folklora koja će se izvoditi i kasnije na nastupima
3. Izraditi barem jednu žensku turopoljsku našvanavu narodnu nošnju, a prema finansijskim mogućnostima popuniti i druge nošnje
4. Održati kulturnu suradnju sa našim iseljenim Hrvatima
 - gostovanje u Hrvatskom domu Wels u Austriji
 - gostovanje kod Hrvata u Klokočiću Rumunjskoj
 - ugošćavanje Hrvata iz Koljnofa Mađarska
 - ugošćavanje Hrvata iz Oakvillea Kanada
5. Organizirati 80-godišnjicu prve dramske predstave u Buševcu (Dramska sekcija)
6. Nastupiti u mjestu i Velikoj Gorici, Zagrebačkoj županiji i drugdje
7. Uspostaviti suradnju sa najmanje dvije kulturno umjetničke udruge na nivou Županije (npr. Brodsko-posavska i Dalmatinska županija)
8. Božični koncert
9. Organizacija dočeka Nove godine
10. Izdavanje Godišnjaka
11. Snimanje kazete i CD-a
12. Sudjelovanje na smotri folklora Grada Velike Gorice
13. Nabaviti nužnu opremu za dramsku sekciju; alat za tehniku, rasvjeta na pozornici, glazbena linija za reprodukciju sa CD-a i kazeta, ozvučenje u dvorani, pokretni zastor na pozornici
14. Osigurati odgovarajući smještaj i čuvanje kostima, rekvizita i kulisa te odrediti osobu za čuvanje istih
15. Oformiti mlađu dramsku skupinu koja će raditi zasebnu predstavu
16. Uvježbati predstavu "Cigle svete Elizabete" autora Vida Baloga
17. Nastupiti na smotri kazališnih amatera Zagrebačke županije
18. Organizirati nastupe dramske sekcije u Gradu Velikoj Gorici i županiji
19. Međunarodni tamburaški festival u Buševcu
20. Organizacija cjelovečernjeg programa u Buševcu i Velikoj Gorici

**Blagajničko izvješće OSS Buševec
od 01.01.-31.12.2002. godine**

PRIHODI:

	kn
1. Donos salda iz 2002. godine	49.020,10
2. Članarina za 2002.godinu	8.620,00
3. Kamata na položena novčana sredstva za 2001. godinu	271,86
4. Grad Velika Gorica-sredstva za redovnu djelatnost	118.500,00
5. Ministarstvo kulture RH-dugovanje prema ugovoru za 2001. godinu	2.000,00
6. Pučko otvoreno učilište Velika Gorica, za Turopljsku svadbu	12.000,00
7. HTV-nastup za SRCE I DUŠU	1.500,00
8. Mjesečna naknada sekcijska za voditelje	9.480,00
9. Pokrovitelji dijela troškova gostovanja u KANADI:	
HIDROPROJEKT-EKO Zagreb	5.000,00
ZAVOD ZA FOTOGRAFETRIJU Zagreb	5.000,00
AUTO-ARBANAS Velika Gorica	300,00
NETRA Buševec	1.000,00
PANEX MIX Čakovec	1.000,00
DINERS CLUB Zagreb	3.400,00
HRVATSKA MATICA ISELJENIKA	15.000,00
HIDROPROJEKT-ING Zagreb	10.000,00
ZAGREBAČKA ŽUPANIJA	30.000,00
URBING Zagreb	2.000,00
MAN IMPORTER Zagreb	3.000,00
TURISTIČKA ZAJEDNICA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE	5.000,00
KSU COMPANY Velika Gorica	2.000,00
MINISTARSTVO KULTURE RH	20.000,00
TURISTIČKA ZAJEDNICA VELIKE GORICE	10.000,00
HYPO ALPE ADRIA BANK Zagreb	1.000,00
MANDEK Velika Gorica	3.000,00
KONZUM ROŽIĆ Buševec	500,00
GRADSKO STAMBENO GOSPODARSTVO VELIKA GORICA	1.500,00
B.B. TREND Zagreb	1.100,00
Monsinjor LADISLAV LOINA Odranski dekanat	1.680,00
Prihod cijelovečernji koncert DRUŠTVA u Velikoj Gorici	8.140,00
UKUPNO POKROVITELJI:	129.620,00
UKUPNO PRIHODI:	331.011,96

RASHODI:

	kn
1. Uredski pribor i materijal	947,43
2. Izrada fotografija i video zapisa	1.402,84
3. Telefonski i poštanski troškovi	2092,29
4. Troškovi održane Godišnje skupštine	7.249,27
5. Troškovi sekcijska na nastupima	7.690,55
6. Čišćenje školskih prostorija nakon proba	1.245,00
7. Troškovi gostovanja u Kanadi	154.777,81
8. Prigodni pokloni, vijenci i pretplate	1.277,00
9. Prijevoz sekcijska na nastupe	4.498,00
10. Postava scena za predstavu ZA KUNU NADE	2.624,00
11. Platno za izradu dječje bijeline i kompleta za tamburaše	3.475,03
12. Izrada 12 kompleta dječje bijeline	2.280,00
13. Izrada 5 kompleta za tamburaše	1.000,00
14. Našivavanje ženske turopoljske narodne nošnje	5.666,96
15. Doček Djeda Božićnjaka	1.323,67
16. Troškovi cijelovečernjeg koncerta u POU Velika Gorica	3.072,30
17. Troškovi gostovanja u Trogiru	10.096,01
18. Troškovi izvođenja Turopoljske svadbe	2.744,50
19. Troškovi ugošćavanja Hrvata iz Welsa u Austriji	3.374,04
20. Troškovi ugošćavanja Hrvata iz Oakvillea u Kanadi	3.426,45
21. Troškovi gostovanja u Koljnofu Mađarska	7.203,04
22. Nabava 10 sablji	5.246,00
23. Troškovi božičnog koncerta	3.782,56

24.	Naknada usluge Zagrebačke banke	544,08
25.	Putni troškovi stručnih voditelja	43.880,00
26.	Popravak gudala za ljericu	100,0
27.	Popravak opanaka	600,00
28.	Izdavanje, čuvanje i održavanje narodnih nošnji	350,00
29.	Kamion zemlje za uređenje okoliša crkve	3.600,00
UKUPNO RASHODI:		285.568,83

REKAPITULACIJA:

UKUPNO PRIHODI:	331.011,96
UKUPNO RASHODI:	285.568,83
SALDO NA DAN 31.12.2002.	45.443,13

OD TOGA NA ŽIRO-RAČUNU	44.016,65
GOTOVINA U BLAGAJNI	1.426,48

**Blagajnik:
Marjan Detelić**

KRONOLOGIJA AKTIVNOSTI U 2002. GODINI

- 27.01. Izborna godišnja sjednica skuštine OSS Buševec
- 28.01. Generalna proba koncerta "Dobro došli u Turopolje" u srednjoškolskom centru Velika Gorica, plesna i tamburaška A grupa
- 28.01. "Narodni vez" emisija RVG i Narodni radio, gosp. Drage Rubala, pjevačka i tamburaška A skupina
- 03.02. Koncert "Dobro došli u Turopolje" -Kd Vatroslav Lisinski Zagreb, Turopoljski mladečki, plesna i tamburaška A skupina
- 10.02. Veliki fašnik u Velikoj Gorici, Suđenje fašniku, dramska sekacija
- 05.04. Smotra folklora Grada Velike Gorice, POU Velika Gorica, LINDJO, plesna i tamburaška A skupina
- 07.04. Dječja smotra folklora Grada Velike Gorice, POU Velika Gorica, plesne B, C i D skupine i tamburaška B skupina
- 07.04. Smotra kazališnih amatera zagrebačke županije Samobor,"Za kunu nade" Nina Škrabe, dramska sekacija
- 16.04. Otvaranje Zagrebačkog velesajma na štandu Zagrebačke županije, tamburaška A skupina
- 22.04. Dan planeta zemlje, Cvjetni trg Zagreb, plesna A skupina
- 23.04. "Za srce i dušu" snimanje emisije, pjesme, plesna i tamburaška A skupina
- 25.04. McDonalds Velika Gorica, tamburaška B skupina
- 27.04. "Za srce i dušu", društveni dom Dragonožec, dramska sekacija
- 28.04. Jurjevo u Lukavcu, dramska sekacija, vođenje programa, koreografija Međimurje, plesna i tamburaška B skupina
- 03.05. Cjelovečernji program u POU Velika Gorica povodom gostovanja u Kanadi, plesne A,B,C i D skupine i tamburaška A i B skupina
- 05.05. 5. obljetnica KUD-a "Slavuj" Bučevac, plesne B,C i D skupine i tamburaška B skupina
- 10.05. Obilježavanje Majčinog dana, PŠ Buševec, tamburaška B skupina
- 15.-25.05. Gostovanje kod Hrvata iz Oakvillea u Kanadi HKUD "Zvuci Hrvatske" , plesna i tamburaška A skupina
- 17.05. Nastup na Kanadsko hrvatskom folklornom festivalu u Missisaugi
- 18.05. Nastup na Kanadsko hrvatskom folklornom festivalu u Missisaugi
- 24.05. Cjelovečernji program u župnoj crkvi Sv. Trojstva u Oakvilleu
- 25.05. Gostovanje u "Tvornici" Zagreb, tamburaška B skupina
- 30.05. Dodijela priznanja POU Dubrava, tamburaška B skupina
- 09.06. "Za kunu nade" Dom kulture Buševec, dramska sekacija
- 11.06. "Za kunu nade" Dom kulture Galženica, dramska sekacija
- 13.06. "Za kunu nade" Dom kulture Mičevec, dramska sekacija
- 15.-17.06. Dječja smotra folklora u Trogiru, plesna C skupina i tamburaška B skupina
- 22.06. Suorganizacija i izvođenje Turopoljske svadbe u Buševcu, plesna A i B skupina, tamburaška A skupina, dramska sekacija
- 29.-30.06. Gostovanje Hrvata iz Welsa u Austriji, Dom kulture cjelovečernji program gostiju
- 26.-27.07. Gostovanje Hrvata iz HKUD Zvuci Hrvatske iz Oakvillea i Kanadi, zajedničko druženje
- 07.-08.09. Gostovanje kod Hrvata u Koljnofu, Mađarska, plesna i tamburaška A skupina
- 04.10. Dan Velike Mlake, Turopoljski mladečki, plesna i tamburaška A skupina
- 04.10. Uzvratni posjet OŠ iz Koljnofa u Mađarskoj i obilježavanje Dana kruha, plesna C i tamburaška B skupina
- 20.10. Koncert crkvenih narodnih popjevki, Župna crkva BDM u Vukovini, crkveni zbor
- 25.10. Zabava za plesnu B i tamburašku B skupinu u Vatrogasnom domu
- 26.10. Vojkovi dani u Donjoj Lomnici, tamburaška A skupina
- 29.10. Promocija Zaprešićkog godišnjaka, Pismo bana Jelačića (dio), dramska sekacija
- 30.10. Promocija knjige Ljubice Pernar Robić u POU Velika Gorica, dramska sekacija
- 15.11. Druženje dramske sekcije sa gosp. Vidom Balogom u prostorijama Šumarije Velika Gorica na Krušaku
- 20.11. Pismo bana Jelačića (dio) promocija Zaprešićkog godišnjaka u prostorijama Matice Hrvatske Zagreb, dramska sekacija
- 28.11. Postao sam učenik u PŠ Buševec, tamburaška B skupina
- 01.12. Predstava "Zujanje" kazališta Školarac u Domu kulture Buševec
- 06.12. Doček Svetog Nikole na tržnom centru u Velikoj Gorici, plesna C i tamburaška B skupina
- 20.12. Dan dječjeg vrtića "Cvrčak" Zagreb, plesna i tamburaška A skupina
- 21.12. Božićni koncert u crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu, dramska, pjevačka i tamburaška A skupina
- 28.12. Doček Djeda Božićnjaka u Buševcu, dramska sekacija
- 31.12. Organizacija dočeka nove godine u Vatrogasnom domu u Buševcu

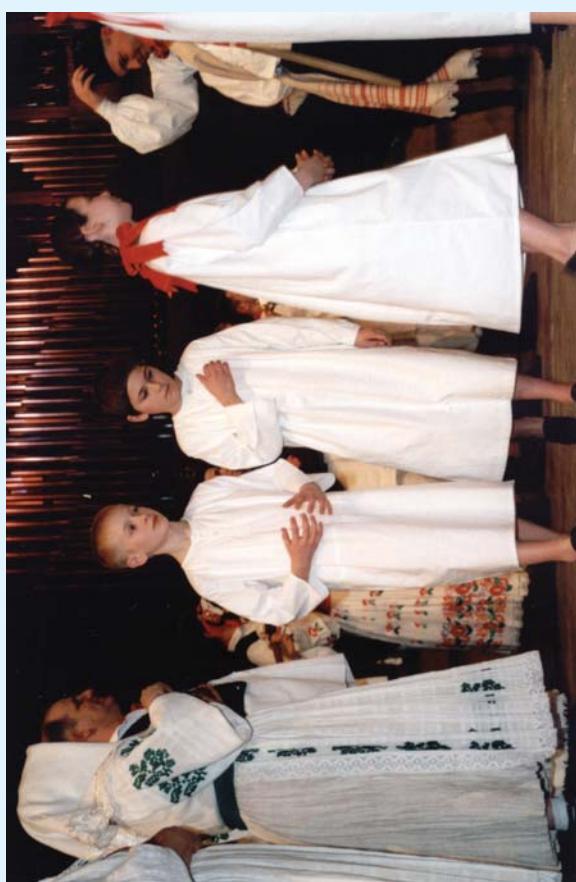
DOBRO DOŠLI U TUROPOLJE

Zajednica kulturno umjetničkih udruga Grada Velike Gorice, organizirala je dana 03.02.2002. godine koncert povodom izdavanje publikacije i CD-a koje su snimile članice zajednice. Ovim programom htjelo se širu javnost upoznati sa kulturnom baštinom turpoljskog kraja. Pozornicom su prošetali pjesmom i plesom uz Ogranak "Seljačke slogue" Buševec još folklorni ansambl "Šiljakovina" i "Turopolje", kulturno umjetnička društva "Dućec", "Gradići", "Mićevec", "Nova zora" iz Donje Lomnice, "Stari grad" iz Lukavca, "Velika Mlaka" Gradske mješoviti pjevački zbor "Franjo Lučić" i Pjevački zbor učiteljica i odgajateljica "Lucija". Gosti ovog koncerta bili su Turopoljski banderij, mješoviti zbor "Turopoljska zvona", Dražen Kurilovčan i glumci kazališta Komedija, Vid Balog sa kolegama uvodio nas je dijalozima u nastupe društava. Iznad pozornice na video zidu prikazivali su se spotovi Turopolja, upotpunjeni crnobijelim kadrovima turopoljskog života. U suradnji sa Muzejom Turopolja na dijelu pozornice dočarala se stara turopoljska hiža sa svom drveninom.

Kroz program folkloraši su prikazali običaje žetve, jurjevske i božične običaje, svakodnevne radnje na selu, a posebno oduševljenje izazvala je izvođenje prizaka turopoljske svadbe "Turopoljskih mladečkov" Ogranka "Seljačke slogue" Buševec.

Dubravko Katulić

SMOTRA FOLKLORA GRADA VELIKA GORICA

Dober večer dragi, mili gosti

Upetak, 03.05.2002. g. s početkom u 20 sati, u dvorani "Gorica" u Narodnom sveučilištu u Velikoj Gorici održan je cjelovečernji koncert pod nazivom "Dober večer dragi, mili gosti", u izvedbi Ogranka "Seljačke slove" iz Buševca. Na koncertu su nastupile, sa doista kvalitetnim programom, obje skupine podmlatka i skupina odraslih koje su nas provele diljem "Lijepe naše". Izvedba koncerta bila je pod stručnim vodstvom Mojmira Golemca, Sanje Bobesić i Steve Borića, a voditeljica programa bila je Dunja Katulić. Sam koncert prošao je u vrlo dobrom tehničkom i umjetničkom izričaju te je time iznova potvrdio kvalitetu Buševčana. Dvorana je bila ispunjena do zadnjeg mjesta, a tražila se i karta više.

Bitno je za spomenuti da sav prihod ovog koncerta ide za pokriće dijela troškova za gostovanje Ogranka u Kanadi na Hrvatsko - kanadskom festivalu koji će se održati sredinom svibnja 2002. u kanadskom gradiću Mississauga pokraj Toronto. Ogranak će nastupiti na otvaranju i na zatvaranju festivala. Dio troškova putovanja snosit će Grad Velika Gorica, Ministarstvo kulture, dio će se prikupiti od sponzora a jedan dio snosit će i sami izvođači. Od ulaznica je sakupljeno oko šest tisuća kuna.

"Ogranak" je jedno od rijetkih kulturno - umjetničkih društava koje je uspjelo otići tako daleko izvan domovine a da se nije "spotaknulo" na veće finansijske probleme i tražilo rješenje kroz rebalans gradskog proračuna.

Ogranak putuje u Kanadu kod naših prijatelja sunarodnjaka, po treći put i to u roku šest godina. To je doista značajno gostovanje, kako organizacijski tako i financijski. Zadovoljni smo odazivom publike i zahvaljujemo svima koji su se odažvali pozivu na ovaj koncert i time pripomogli da budemo ambasadori kulture Turopolja a i cijele Hrvatske u dalekoj Kanadi. Također i veliko hvala svim sponzorima i ostalima koji su na bilo koji način doprinijeli da se to ostvari. Ovim putem pozivamo i ostale članove Zajednice KUD-ova Grada Velike Gorice da upriliče večer folklora, prikažu svoj cjelovečernji program i daju potvrdu o kvaliteti i aktivnosti svojih kulturno umjetničkih društava poručilo nam je rukovodstvo "Ogranka."

Branka Vnučec

Trijumf buševske glumice

Samobor je 6. i 7. travnja 2002. godine ugostio najbolja hrvatska amaterska društva na susretu pod nazivom "Smotra kazališnih amatera Zagrebačke županije" ili kraće SKAŽ. Domaćin tog susreta bilo je Pučko otvoreno učilište Samobor, a organizatori su bili Zajednica kulturno - umjetničkih udruga Zagrebačke županije i Pučko otvoreno učilište Samobor. Članovi prosudbenog povjerenstva bili su Dora Ruždjak - Podolski, Damir Šaban i Marija Grgičević, a selektor je bio Robert Raponja. U ta dva dana i u čak 10 kazališnih predstava posjetitelji se baš i nisu iskazali svojom brojnonošću, što nikako ne bi trebalo povezivati sa kvalitetom predstava, već prije sa općom nezainteresiranošću javnosti za kazališni amaterizam. Na ovogodišnjem SKAŽ-u, petom po redu, predstavilo nam se Amatersko lutkarsko kazalište "Lutonjica Toporko" iz Samobora predstavom "Etide u bijelom", autor teksta i redatelj je Mirjana Jelašac te sa dječjom predstavom legendarne braće Grimm "Bremenski svirači". Amatersko kazalište "Josip Badalić" iz Križa prikazalo je predstavu "Aerodrom u magli" Ante Juretića, te predstavu "Tri seoska sveca" autora Maksa Resla i Maksa Fernera. Obje predstave u režiji su Vladimira Gajskog. Umjetnička udruga "Plemenitaška mladež" iz Zaprešića izvela je predstavu "Plemenitaška ljubav" pod autorstvom, redateljstvom i scenografijom Lidije Gašpar. Dramska sekcija KUD-a "Kupljenovo" predstavila nam se sa izvedbom predstave "Karmine", a autor, scenograf i redatelj je Zorica Jandras. "Babica se zdigla" predstava je pod nazivom koju je izvela dramska sekcija HPD "Zelina" iz Sv. Ivana Zeline pod autorstvom i redateljstvom Štefice Fanjek. Zelinsko amatersko kazalište "ZamKA" izvelo je dvije predstave, i to "Antigonu" i "Ženski orkestar" poznatog pisca Jean-a Anoulina, a

pod redateljstvom i scenografijom Božidara Smiljanića.

Kao predstavnik velikogoričkog kraja, na ovogodišnjem SKAŽ-u nastupila je dramska sekcija Ogranka "Seljačke slogue" iz Buševca i to s predstavom "Za kunu nade". Autor teksta je Nino Škrabe, a redatelj je Milenko Tošić. U predstavi, koja je inspirirana događajima iz svakodnevnice, no na nadasve originalan način, sudjeluju: Vlado Robić, Lidija Majcenić, Marica Grđan, Ana Katulić, Saša Robić, Jadranko Katulić i Vera Pribanić. Inače, Pučko kazalište Ogranka "Seljačke slogue" Buševec osnovano 1923.god. od skupine entuzijasta, žitelja mjesta Buševec ima dugogodišnju tradiciju. U svom dugogodišnjem radu zabilježeni su mnogi nastupi na kazališnim daskama, u domovini i inozemstvu te dobivena mnogobrojna priznanja i nagrade. Kao jedno od prvih, a time i najvažnijih glumačkih priznanja zacijelo će ostati u sjećanju mlađoj talentiranoj buševskoj glumici – Ani Katulić, kojoj je pripalo priznanje za najbolju žensku ulogu. Ovim putem i mi joj čestitamo. Ovo je veliki glumački uspjeh također i za režisera predstave Milenka Tošića, kojemu

je ovo prva predstava, a iza njega je 30. godina glumačkog staža i brojne predstave.

Ovaj susret bilo je mjesto gdje su glumačke postave, od glumaca, režisera, scenarista pa do tehničke ekipe mogli razmijeniti dragocjena iskustva. Jedino razočarenje bilo je u malom interesu publike. Kazališni amaterizam никакo ne bi trebalo prvenstveno povezivati sa glumačkom interpretacijom niže klase. On je puno više od toga. Doista je umijeće stvarati u ograničenim uvjetima, kako organizacijski tako i finansijski. Ne zaboravimo da su od kazališnog amaterizma postale najveće zvijezde kazališnih dasaka. Tko zna, možda će baš Ana biti jedna od njih.

Branka Vnučec

GOSTOVANJE U KANADI

Par dana prije puta nervoza raste. Marinko i ja kontaktiramo da nam uplate novce za karte. Dobro nam ide, ali živaca je sve manje. Moram priznati da Marinko to radi jako uspješno. Svaki božji dan sa papirićem, na kojem je ispisan novi broj žiro računa, odlazim u FINU (prije zvani ZAP) da provjeram jeslo lova pristiže. Nadam se da nebu sve otišlo u finu m....., jer kad se sjetim problema sa novim računima, muka mi je. A da nisam još prije Nove godine rekao da treba otvoriti novi račun nebi mi bilo krivo. Ovak sam se nazajebaval sa ugovorima sa starim i novim računom. No dobro, nekaj se penez prikupilo. Još moram napraviti spisak osoba sa datumom rođenja za karte kod Atlas world travela. Sva sreća da tam radi Monika Robić koja nam po treći put kak idemo u Kanadu pomaže oko karata. Pa da, nesmem zaboraviti i Sanju Pribanić šeficu za karte i oko svega toga. Mučil me je taj ATA karnet jer u njemu treba pobrojati sve komadiće naše narodne nošnje, obuće i instrumenata sa težinama i vrijednostima i to par dana prije puta, a ja još ne znam koje nošnje nosimo na put. Nazdravlje. Sva sreća kaj imamo ljude na Aerodromu (čitaj veze) jer je Sanja (opet) sredila sa carinom da ne moramo imati famozni ATA karnet nek samo dopis koji zamjenjuje Obrazac 1 (kaj god to bilo).

Zovem Ministarstvo kulture, Konzervatorski odjel, od njih moram dobiti

Potvrdu za iznošenje nošnji van Hrvatske. Gospođa koja radi bila je tako ljubazna i sve mi objasnila. Organiziram naše Ogrankaše da mi budu modeli u nošnjama za slikanje. Uhvatil sam Danijela, Brankicu, Jelenu, Sašu i Marka Robića nek statiraju u nošnjama. Razvijam fotografije na računalu i odlazim s papirima i fotografijama u konzervatorski odjel. Na vratima odmah srećem domaće ljude, Macu iz Novoga Sela. Ona radi u hidrometeorološkom zavodu. Sređujem papire, ali gospođa (kojoj sam zaboravil ime) veli da je pročelnik na nekom sastanku pa nema tko potpisati, ali mi predlaže da papire pošalje po Maci. Složil sam se s time jer baš mi se ne penje ponovo po Mesničkoj.

Pakiram se. Još mi preostaje spakirati poklone, CD-e i monografije. Kam to strpati? Možda u kartonsku kutiju. Zovem, a koga drugoga nego

djelatnike u Zračnoj luci, Sanju. Sanja zove i veli da može. OK. Trpam sve u kutiju i taman stane, ali je teško k'o vrag.

Stigao je dan D. Dogovor je da se nađemo na aerodromu 15 do 7. Skoro svi su već tu. Kasne oni koji navek kasne. Sanja je podijelila karte. Spremni smo. Fotografiranje pred zgradom, oprštanje od žena, mama i tata i ostale rodbine. Prolazimo carinu i smještamo se u čekaonici. Neki za šank, drugi u djutić. Evo došlo vrijeme za polazak. Autobusi su stigli i mi se ukrcavamo. Kod aviona sve sami Buševčani i Ogrankaši; Saša, Kruno i Veljko. Ukravamo se i polijećemo. Malo je nelagodno, već dugo nismo letjeli ima tome tri godine. Za 45 minuta stigli smo u Nizozemsku. Vrijeme je oblačno. Polja kraj Amsterdama prepuna cvijeća k'o u raju. Nema niti jednog komadića zemlje da nije iskorišten. Ovdje su se ljudi sa morem otimali za zemlju, a kod nas zemlja pusta. Mislim da bi trebali počet uvozit Nizozem(i)ce. Slijecemo. Izlazimo na gateu B3 i moramo na gate D21. Pristanišna zgrada je ogromna i izgleda mrak (mislim jako dobro). Naša čekaonica je na drugom kraju. Sva sreća da unutar zgrade postoje hodni elevatori da se malo odmorimo od hodanja. Sanja i Sanja odlaze na transfer kod KLM kompanije jer Sanja Bobesić nije imala rezerviranu kartu u avionu. Kad su ženske sredile problem ispostavilo se da su na Branku Bobesić izdate dvije rezervacije. Prikupljamo se na gateu. Vrijeme za

polazak se bliži. Naš Leonardo Da Vinci (KLM-ov avion Boeing 747-300) pristal je uz izlaz i počelo je ukrucavanje prtljage, kontenjera sa klopom i ljudi. U šarolikom društvu narodnosti bilo je naravno Hrvata, Nizozemaca, Pakistanaca ili Indijaca, uglavnom ljudi iz tog dijela Azije. Svi smo sjedili na hrpi tak da smo se dobro zabavljali. Najbolji doživljaj imale su Sanja Bobesić i Ksenija Bartolin kad su između svojih sjedala osjetile tamnu žensku nogu koja ih je dirala u rebra. Vrisnule su kak da su videle nečastivog. Vrijeme je ručka i stjuardese voze kolica sa obrocima. Na meniju piletina i povrće. Kuhinja il' im je loša ili mi nismo navikli na ovu vrstu hrane. Naši pilići bar mirisali na piletinu, a ovi su mirisali na plastiku. Večera ista stvar, čak se više i ne sjećam kaj je bilo na jelovniku, samo znam da sam propustil sladoled jer sam zaspal. Pred jutro gledamo valjda Grenland što znači da je Kanada blizu. Kad su neki pomislili kak bi nam sada ujutro pasala jedna pizza, kad eto za doručak vruća pizza. Ovo je bilo jedino kaj je valjalo. Spuštamo se. Ispod nas Toronto. U daljini gledamo CN TOWER i SKY DOME. Neki će sigurno u posjet ovim posebnim građevinama. Sletjeli smo i već se vozimo polako do pristanišne zgrade. Dio staza ide i preko autocesta. Do zgrade vozili smo se punih 10-15 minuta. Aerodrom je velik i još je u izgradnji. Iskrcavamo se iz aviona i držimo se svi u grupi. Dolazimo do imigracijskog ureda gdje nas službenik azijat razdvaja po kolonama. Prolazimo kontrolu više manje uspješno. Pred izlazom čeka nas Ivo Čapin i njegovi članovi iz HKUD "Zvuci Hrvatske" iz Oakvillea. Radost i veselje na obostrano zadovoljstvo. Pozdravljamo se i raspoređujemo "po kućama". Vozimo se prema Oakvilleu u njihovim

vanovima (terenac velikih dimenzija). Bacamo pogled na široke ceste s pet, šest traka, prekrasno uređene industrijske zone. Ma, Amerika. Navečer je zajednička proba. Nalazimo se u prostorijama crkve, sad se više i ne sjećam koje, ali nakon pola sata skupljanja počeli smo s probom. Prvo su na red

došle himne. Kanadska, američka i onda Lijepa naša. Kak nam nisu poslali tekstove kanadske i američke himne, bili smo prisiljeni glumiti da kakti znamo engleski. Šatro. Nakon toga probane su završne pjesme festivala kojim se zatvara festival. Pjesme su OK, i mišljenja sam da će zvučati dobro.

U jutro Marinko i ja krećemo u šetnju do WAL-MART-a. Šetnja je potrajala jer do WAL-MART-a ima oko dva kilometra. Misili su si Kanađani kaj ove dve budale hodaju uz cestu. Tam se niti na šokret ne ide bez auta. U dućanu raskoš. Robe kakve hoćeš. Od loše i jeftine pa do one malo skuplje. Ista stvar i u CANADIAN TIRE-u (sličan izbor robe kao u PEVEC-u).

U petak ujutro odlazimo sa domaćinima u salu koja se zove Galaxy 707, gdje će se navečer održati zabava za sve goste Festivala. Slažemo stolove i stolice, unosimo piće. Isto to radimo i u litvanskoj dvorani "Sveti Vladimir" za subotu. Zabava može početi. Predvečer, Marinko, Ivo Čapin i ja dolazimo među prvima. Dvorana je još prazna. Stižu autobusi učesnika i u tili čas prostori se pune. Grupa "Sedmi dan" započinje svirkom. Dolazi sve više ljudi i nastaje ludnica. Mladi se odlično zabavljaju. Nakon nekog vremena u sali je previše ljudi. Domanica uključuje požarni alarm u strahu od mase ljudi. Dolazi policija i vatrogasci. Odlazimo, zabava je završila. Šteta.

Subota ujutro. U osam sati nalazimo se u Living arts centre. Svi onako pospani tumaramo hodnikom. Po-

neki s kavom u ruci, drugi s doncom ili naški bufлом. Garderoba nam je na katu u maloj dvorani. Čekamo na probu i nikak' je dočekati, a svi obučeni u nošnjama. Kad je sve to prošlo, slijedi čekanje za program. Marinko smješta svoj štand sa tamburama na ulazu u dvoranu. Tu su još cure iz HKUD-a "Zvuci Hrvatske", do njih gospodin koji radi opanjke i fotograf koji radi slike s hrvatskim motivima, znamenjima i drugo. Preko puta gospodin i gospođa koji prodaju domaće kasete, CD-e i videokasete. Na početku sa domaćinima izvodimo tri himne, kanadsku, američku i hrvatsku. Zvučalo je OK. Naša slijedeća točka je na kraju programa. Sva sreća trgovački centar Square One je blizu, pa su neki skočili i pogledati kaj ima u dućanim. A neki su si malo i zaledli. Podne je već prošlo. Želuci se okreću, a nitko niš ne nosi za jelo. Ni to kak' kod nas, gdje ti samo nose. Ovdje očito vrijedi ona deviza "Druže snađi se". I ništa nego Dubravko Bedek i ja odlazimo u Square One kupiti nešto za jelo. Dolazimo u Food court, prostor u centru gdje ima na desetke mjesta sa različitom hranom. Biramo nama najbliže domaćoj hrani KFC store (Kentucky fried chicken)

tj. pohana pi-letina. Užimamo za svakog po komad mesa (malo više), brdo prženih krumpira i kečapa. Mlade Kineskinje spakirale su nam u dvije velike vrećice, i to odnosimo našim gladušima. Meso je otišlo taj čas. Vrijeme nastupa se približava i odlazimo na čekanje iza pozornice. Turpoljski plesovi odrađeni su kak se šika društvu našeg renomea. Svi sretni kaj je prvi dan prošel, jer smo tu od jutra, a na večer nas čeka zabava u dvorani Svetog Vladimira. Dvorana je inače prekrasna, velika i visoka. Ništa slično nema kod nas. Na svakom stolu nalazi se slika i ime društva kojem pripada stol. Na toj večeri svim društvima podijeljena je zahvala za gostovanje na festivalu. Najava za svaku grupu bila je neka popularna pjesma s porukom. Zgodno. Eh da, dobili smo i CD sa svim pjesmama kojima su najavljuvane grupe. Dva su sata u noći što znači da je kraj zabave. Ovdje je sve strogo i po propisu. Marinko i ja odlazimo doma sa gospođom Marijom Čapin. Pomognem Marinku uzeti tambure i zahvalnicu sa CD-om. Krenemo mi kad u krivini nekaj pada sa haube. Kaj je sad to? Bisernica u futroli. Marinko je prije ulaska odvrgel tamburu na haubu i zaboravil na nju. Futrole koje dela Marinko prošle su test. Bisernici ne fali ni žica s vrata. Toliko o kvaliteti naših glazbala.

Drugi dan festivala opet se nalazimo ujutro svi umorni od prošle noći. Danas na programu imamo samo

završne pjesme sa domaćima festivala i to opet na kraju. I opet taj Square One. U tom centru trgovine su otvorene i nedjeljom. Sva sreća, da ubijemo vrijeme u razgledavanju. U pauzi sretnemo Ivicu Robića i s njim odlazimo na ručak u Square One. Vani zima. Probamo grčku kuhinju. Mislim da je naša kuhinja ipak bolja. Ovdje sve ima isti okus. Vraćamo se autom u Living Arts Centre uz podršku snježnih pahuljica. Zato je tak zima vani. Splet pjesama za završetak festivala pratim u dvorani. Pjesma odlična. Pet. Svi zajedno, pjevači i tamburaši obaju društava odlaze izvan dvorane. Vani susreću kanadsku svadbu. Pjevaju im i slikaju se s njima.

U ponedeljak zajedničko druženje kod domaćina Ive Ćapina. Na repertoaru janjetina i odojak od Jozе. U Ćapinovoj garaži još je uvijek ostalo cca 115 kejsi pive (case-eng. kutija) neprodanih na zabavama. U svakoj kutiji je 24 komada pive od 3 dcl. Zajednički tamburaši praše pjesme jednu za drugom. Na malom prostoru pleše se i zabavlja ludo. Domačin na dijeli Festivalske majice i brošuru festivala za dugo sjećanje. Ostale dane provodimo, a gdje drugdje nego obilazeći po trgovačkim centrima. Kupuje se sve i svašta.

U petak imamo zadnji nastup. Zajedno sa domaćinima iz HKUD-a "Zvuci Hrvatske" iz Oakvillea nastupiti ćemo u dvorani crkve Svetoga Trojstva. Pošto nismo uzimali puno nošnji dati ćemo sve ono kaj se u tim nošnjama može izvesti. Marinko i ja slažemo program. Osim koreografija Turopolja i Splitskih plesova, tu je još puno pjesama i glazbenih intermezza. Zajednica Turopoljaca iz Kanade također je došla na naš koncert. Neki su Hrvati došli na koncert da bi vidjeli Bunjevačke plesove, ali na žalost nismo uzeli nošnje za njezino izvođenje. Na toj večeri okupilo se veliki broj Buševčana. Horvačić Ivan sa suprugom iz Welanda, Bobesić Ivan i sin Zlatko, Robić Ivan i Robić Ivan sa

suprugom Zdenkom. Dan povratka je došel. Na aerodromu se oprštamo od prijatelja. Vidimo se u Buševcu u sedmome mjesec, glasila je poruka. Doviđenja. Prolazimo carinsku kontrolu. Na kontrolnoj traci rendgena Bjajica uzima zabinom putovnicu Maria Severa. Panika. Sad je imal putovnicu, a sad je nema. Pitamo osoblje da možda nije zapela na valjcima. Međutim oni su odbili takvu mogućnost. Svi ponovo tražimo putovnice, te utvrđimo da ima i viška istih. Super dobro je počelo. Nakon pola sata čekanja avion KLM-a Leonardo Da Vinci dolazi. Ukravamo se i poljećemo. Nakon šest sati leta napokon Europa. Amsterdam je pod nama. Sada je oko pola osam. Naš avion leti u 11.30 sati. Razilazimo se po aerodromu, pijemo kavu i čekamo. Lijep je osjećaj vidjeti kockice na repu našeg avio-prijevoznika nakon 10 dana izbivanja sa kontinenta. Hrvatska evo nas. U avionu pomama za Jamničkom kiselicom. Sva sreća da imaju dosta zaliha. Iako naš aerodrom bijeda spram svih ovih aerodroma na kojima smo bili ipak nam je najdraži. Dom je dom. Tako je prošlo i naše treće gostovanje u Kanadi. Do slijedećeg puta. Bok.

Dubravko Katulić

NASTUP U LUKAVCU - JURJEVO 2002

Nakon toliko kišnih dana došla je ova prekrasna sunčana nedjelja. Dok su neki, nakon ručka upijali sunčeve zrake sa svojih terasa ili se pak šetali, mi smo se spremali za još jedan uobičajen nastup. Sve mora biti savršeno, kao i uvijek, Frizure, ravne suknje, pravilno zavezani rubaci i sl. Uh, kako je dečkima lako! Obuku hlače i to je to.

I tako nakon višesatnog spremanja krenuli smo prema našoj, buševskoj školi na generalnu probu. Kao i obično, plesali smo solidno, a pjesma - užas. No dobro, već ćemo drugi put biti bolji. Nakon sata čekanja uskočili smo u naš bus (pravi "luksuz"). Kad smo se već udobno smjestili krenuli smo u Lukavec. Iako su nas prolaznici na prolasku kroz Goricu nekako čudno gledali, u autobusu su vladale vesele teme koje su smanjile našu tremu pred nastup. I tako smo,

nakon 500 ležećih policajaca (nije mi jasno zašto leže na cesti kad je onako prekrasna nedjelja? Možda se sunčaju?) napokon stigli u Lukavec (je li tu prije možda bila močvara???). Izašli smo iz busa i osjećali smo se kao da smo došli na fašnik, a samo smo mi maskirani. Uredno smo ostavili stvari kod kontejnera za smeće koji nam je služio kao svlačionica. Kako u svakom zlu ima nešto dobrog, barem nismo imali problema s traženjem koša za smeće. Presvući se pak možeš unutra, malo neugodno miriše, ali kad izađeš van cijeniti ćeš čistu zrak i svijet oko sebe. Kontejner smo ostavili, i "otišli se kupati u močvaru ispred pozornice". Imali smo tremu, posebice zbog pjevača prije nas. Doimali su se kao da se nikad neće maknuti sa pozornice. Maknuli su se, iako su dugo silazili (valjda zbog reume), a na pozornicu su izašli naši tamburaši. Oni su uredno

odsvirali svoje, a zatim smo mi došli na pozornicu. Nakon prvog "šuhajhaj" (koji se baš nije čuo) jurnuli smo "kroz daske", koje srećom nisu otpale, na pozornicu. Atmosfera je bila loša, ali je živnula nakon nekoliko plesnih koraka i "opalih hlača". Sve je prošlo u redu, i kad smo istračili s pozornice. Iako smo se opet našli u blatu, smijali smo se svom nastupu. Oko dvorca smo prošli do šatora gdje smo dobili sendviče i sokove. Popili smo i pojeli sve, pa smo se vratili do našeg kontejnera. Oko odlaska doma nismo se mogli dogovoriti, ali smo na kraju uz nezadovoljstvo mnogih uputili u naš "luksuzan" bus. Nakon 500 ležećih policajaca (sad mi zbilja nije jasno, pa nema više sunca) i mno-gobrojnih tema vratili smo se u naš Buševac, koji na svu sreću, ne стоји u močvari i nema kontejnera.

Maja Kovačević

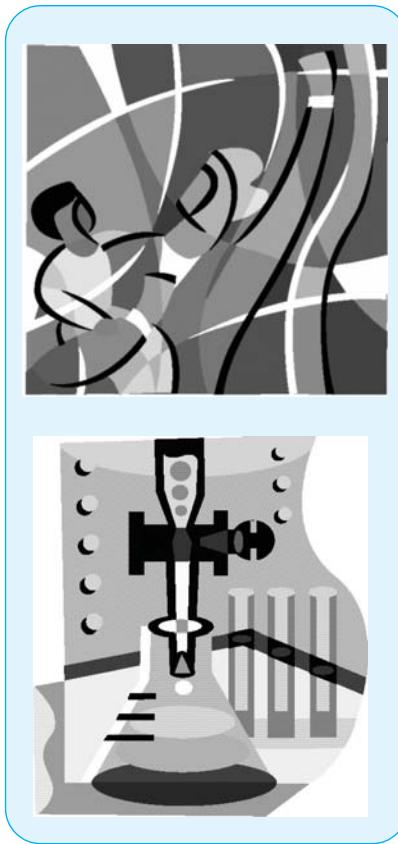
Nastup u Tvornici (Zagreb)

Dana 25.05.2002.godine u 16.00 sati okupili smo se ispred Područne škole Buševac i s veseljem čekali našeg dragog učitelja Stevu Borića, predsjednika OSS Buševac Branka Črnko, te gosp. Stjepana Detelić kako bi mogli krenuti na nastup u Zagreb. Putovanje je proteklo u najboljem redu, jer smo se otprilike vozili oko 35. minuta. Iščekivanje je napokon prošlo kada smo stigli pred ogromnu zgradu ispred koje nas je čekao tamburaški orkestar Osnovne škole Vukovina. Zajedno s njima ušli smo unutra i zatim su nam domaćini pokazali mjesto gdje se možemo smjestiti prije početka nastupa. Kada smo se obukli i naštimali tambure imali smo nekoliko minuta probu. Publika je napokon zauzela svoja mjesta, a ravnatelj O.Š. Vukovina Krešimir Matašin održao je kratki govor. Program je počeo. Prvo smo odsvirali Dućec, nakon njega Draganički drmeš, pa pjesme iz

Međimurja i na kraju Turopoljski drmeš. Iza nas je nastupilo još mnogo svirača, a sama atmosfera je bila za pohvalu. Kada su svi odsvirali ono što su trebali, ravnateljeva kći Iva Matašin nas je odvela da se malo družimo i zabavljamo, a nakon toga smo krenuli kući.

Što se tiče nastupa, mislim da nitko nije imalo tremu, jer nam to nije bio ni prvi, ni zadnji nastup. Jedino se nadam da će ih u budućnosti biti još mnogo, i to boljih. Puno se zahvaljujem našem učitelju, što ima toliko živaca da nas svemu nauči i puno hvala i onima koji nas vode na nastup uključujući ovaj zadnji, jer mislim da su to zaslужili.

Tomislav Antolović

Svadba prepuna starih običaja turopoljskog kraja

Usubotu 22.06.2002. g. članovi dramske i folklorne sekcije Ogranka "Seljačke slove" Buševec obučeni u turopoljske narodne nošnje pjesmom, plesom, te gotovo autentičnom izvedbom starinske i životopisne Turopoljske svadbe dočekali su mnogobrojne goste koji su se na početku dvadesetprvog stoljeća željeli prisjetiti starih narodnih navada i običaja. Turopoljska svadba je zasigurno jedan takav običaj, koji je uvjek rado gledan i koji promovira cijeli ovaj kraj, a posebno Buševec.

To nije samo svadba, već splet starinskih turopoljskih običaja našega kraja kroz izvorne turopoljske pjesme, plesove i zdravice, a predstavlja i životopisnu svojevrsnu izložbu pučkih rukotvorina poput narodnih nošnji, škrinji, stolnjaka, ručnika, plahti, poculica i sl. Da podsjetimo, "Turopoljska svadba" je do sada izvedena šest puta (1967., 1968., 1969., 1993 i 1998. u Buševcu te 1994. godine u Zagrebu, na Međunarodnoj smotri folklora), a godine 1969. godine bila je emitirana na Radio Zagreb i radio televiziji Zagreb, a na Televizijskom festivalu "Bled 70" osvojila je nagradu publike. Kopija TV snimke prodana je u više stranih

zemalja, a dijelove Turopoljske svadbe snimala je i TV ekipa iz Hollywooda.

Cijeli program, koji se u sklopu Goričkih večeri održao na ljetnoj pozornici iza Doma kulture u Buševcu 2002. godini, organiziralo je Pučko otvoreno učilište Velika Gorica. Pokrovitelji ovog značajnog kulturnog događaja bili su Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, Grad Velika Gorica i Turistička zajednica Grada Veleke Gorice. Stručni voditelj OSS Buševec, gosp. Mojmir Golemac pobrinuo se za cjelokupnu glazbenu obradu i koreografiju, a redatelj gospodin Vid Balog je skratio i prilagodio za izvođenje samo na pozornici dramski tekst buševskog pisca Josipa Kovačevića "Turopoljska svadba". Svadbu je dramatizirao sam autor prema svojoj priповjesti "Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića". Djelo je pisano domaćom kaj(ke)kavštinom. "Turopoljska svadba" je djelo kojim se želi dočarati autentičnost svađbenih običaja plemenitih Tropoljaca iz proteklog stoljeća, a svrha njegovog prikazivanja je oživljavanje narodne tradicije ovoga kraja s ciljem da se ta narodna baština otme zaru

zaborava, i da se prenosi putem vjerodostojnog izvođenja na pozornici širem puku.

Priredba je započela plesem, pjesmom i svečanim mimo-hodom sudionika u narodnim nošnjama te uvodnim riječima oca mlađoženje "Skupili smo se tu u ime Božje da idemo na dalek i dragi put. Idemo po družicu mojemu Vidu". Kako sve nije tako jednostavno demonstrirao je "mladenec", prema priповjesti Vid Lacković kojega je glumio Mario Sever, koji je morao da bi zasluzio "mladenku" Baricu Koprenić koju je glumila Marina Vnučec, proći svojevrstan test muškosti odnosno cijepati drva preko rupca koju nije smio oštetiti. Pošto je zadovoljio svaki kriterij mladenkih roditelja tek je onda uslijedilo vjenčanje u crkvi nakon kojeg je slijedila pučka veselica s turopoljskim *drmešom* prvo u sklopu priredbe, a onda u organizaciji mještana Buševec. Ostatak večeri sve prisutne zabavljala je popularna velikogorička grupa "Kings", a da gosti ne budu gladni pobrinuo se Ogranak koji je pripremio gibanicu.

Glumili su: Mario Sever (Vid Lacković, mladenec), Marina Vnučec (Barica Koprenić, mladenka), Zlatko Vnučec (Blaž Lacković, otec), Nada Vnučec (Mara Lacković, mati), Milenko Tošić (Vincek Koprenić, otec), Lidiya Majcenić (Dora Koprenić, mati), Zlatko Bobesić (Dever Štef), Franjo Kos (Gospodar Jankić), Stjepan Šipušić (Gospodar Jura), Zlatko Vinter (Plebanuš), Marica Grđan (Mamica), Stjepan Rožić (Jankija), Jadranko Katulić (Pepa), Tomislav Katulić (Bertaš), Branislav Katulić (Bariloša), Saša Robić (Veseljak), Mirjana Bedek (Rođakinja), Dunja Katulić (Posmikala), Stjepan Robić (Drocepa), Pavao Bedek (Nakolenče), Vid Balog (Priovedač) te Sanja Pribanić, Ksenija Bartolin i Jelena Bobesić (Filarke); Marija Katulić, Stjepan Robić, Josipa Bobesić i Marko Grđan (Pokloniči).

Rekli su:

Vid Balog, redatelj Turopoljske svadbe: "Glumci i folklorashi su zahvaljujući svom napornom radu bili sjajni. Kaže se da je razlika između amatera i profesionalaca u tome što profesionalci svoj posao rade za plaću, a amateri iz ljubavi. To se danas ovdje vidjelo, i dokazalo da amaterske predstave znaju biti puno bolje i kvalitetnije od profesionalnih literarnih uradaka. Drago mi je što sam s buševčanima surađivao kao redatelj ove predstave i što smo zajedno uspjeli napraviti jednu kazališnu predstavu koja je vrlo efektna i reprezentativna. Nijedno selo s kajkavskog područja nije prestalo govoriti kajkavski, iako već 150. godina odolijeva štokavštini. Ova predstava to i dokazuje. Još jedanput im čestitam!"

Mojmir Golemac, voditelj folklorne sekcije Ogranka i koreograf Turopoljske svadbe : "Ponosan sam na svoje Ogrankaše, što su odlično izveli uvježbani program u ovako teškim uvjetima. Ovo je treća Svadba za koju sam radio koreografiju, te prva u skraćenom obliku. Ova posljednja mi se jako sviđa, jer sada s njom možemo svugdje po svijetu ići, te ostalim narodima omogućiti da vide naše prekrasne narodne običaje poput "Turopoljske svadbe."

Branko Črnko, predsjednik OSS Buševec: "U potpunosti sam zadovoljan organizacijom i izvođenjem ovogodišnje Turopoljske svadbe. Cilj ove manifestacije je kroz splet pjesme, plesa i običaja dočarati svima, a pogotovo mladim pokolenjima jedan dio naše narodne baštine. Oduvijek se zna da su plemeniti Turopoljci bili složni, pošteni i ponosni. Naši izvođači su to putem ove predstave i dokazali!"

Josip Kovačević, pisac: "Zadovoljan sam reakcijom publike, koja je izvođače nagradila velikom pljeskom. Drago mi je da su na ovaj način oživjeli naši prekrasni običaji koje sam opisao u svojoj knjizi Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića. Ovo je druga

Turopoljska svadba koju ja nisam režirao, no pošto na mladima svjet ostaje, zadovoljan sam kako je to uprizorio Vid Balog."

Franjo Galeković, ravnatelj Pučkog otvorenog učilišta Velika Gorica: "Zadovoljan sam novom postavom "Turopoljske svadbe" koja je dovoljno duga i dovoljno kratka da se izvede bilo gdje u svijetu. Zadovoljan sam i odnosom s izvođačima, i nadam se da ćemo i dalje uspješno surađivati."

J.Bobesić

KAJ SU JELI NAŠI STARI...

FANJKI

- 3 žutanjka
- žlica masnog vrjna
- soli na nož
- 10 deka zmešane oštре i meke mele

Razvaljati s mlinčenakom na tenko i rezati na rezance. Peći na vruće masti.

BELI ŽGANI

- 1 deci vode
- 60 deka ogulenog krumpera
- 35 deka oštре mele
- 30 grama soli
- 1 žlica masti
- pol litre domaćeg kiselog vrjna

POSTUPEK:

Krumper skuvati, odlejati vodu i stenfati da nebu grudic. Vrnuti odlejanu vodu, dodati masti i sol, te vrnuti na ogen. Kad zakipi, deti na slabeši ogen, i polako sipati melu i brzo mešati kuvačom za žgance da se ne zgruda. Tak mešati jeno pol vure. Kad se žganci stvrdnu, ostaviti je jeno minutu-dve da se spušu, i onda se moru grabiti na tanjer.

Gotovi žganci se moru poslužiti s kuvanim vrnjem ili z vrućum mastjum od ostatkov čvarkov.

MEDENJAKI

- pol kile krušne mele
- 1 jejce
- 20 deka cukra
- 15 deka meda
- cimet i klinček po volje
- 7 žlica vode
- 8 deka margarina
- 1 žličica sode bikarbune

POSTUPEK:

U melu se stavi rastopleni men, cukar, jejce, cimet, klinček, voda i soda bikarbona. Od toga se umesi testo i odvrže na hladno mesto. Od tog testa naredi se kuglice i denu na namazan protvan dok se ne zdignu i peku. Kad se ohlade naredi se smesa od belanjka i cukra i s tim se premažu medenjaki.

Nastavak hrvatsko - austrijske kulturne suradnje

Bio je to njihov prvi posjet Buševcu, nakon uspostavljanja kulturne suradnje s buševčanima prošle godine u Welsu, gradiću pokraj Linza. Doček pedesetak članova "Hrvatski dom Wels od strane domaćina bio je vrlo srdačan i dirljiv. Nakon smještaja po kućama kod domaćina, i razgledavanja znamenitosti grada Velika Gorica, uslijedio je cjelovečernji koncert. U prepunom Domu kulture Buševec razdragana publika imala je priliku vidjeti koreografije iz istočnih dijelova Hrvatske te srednje Bosne. Nastup je završen velikim aplauzom i razmjenom simboličnih poklona od strane predstavnika gostiju i domaćina. Nakon službenog dijela domaćini i gosti nastavili su se družiti uz razgovor i zabavu do jutra uz pomoć uzajamne tamburaške suradnje njihovog zabavnog glazbenog sastava i naših tamburaša. Jutro uoči povratka domaćini i gosti su zajednički prisustvovali Sv. Misi, povodom blagdana Sv. Ivana Krstitelja, zaštitnika Buševca. Pred sam odlazak ruke predsjednika Ogranka gosp. Branka Črnko i predsjednika Hrvatskog doma Wels gosp. Stipu Matanov, su se čvrsto stisnule, uz čvrsto obećanje izrečeno na obostrano zadovoljstvo: Vidimo se

slijedeće godine u Austriji! Bila je to jedinstvena prilika za Hrvate koji su na privremenom radu u Austriji (a neki su тамо и више од 50 godina) da napokon, makar i na kratko posjeti svoju domovinu te se prisjeti starih hrvatskih narodnih običaja i godina koje su тамо proveli prije nego li su "trbuhom za kruhom" доšli u Austriju.

Rekli su:

Branko Črnko, predsjednik Ogranka "Seljačke slove" Buševec: "Drago mi je da smo uspostavili kulturnu suradnju s našim sunarodnjacima iz Welsa. Malo je poznata stvar da su Ogrankari 1965. godine uspostavili suradnju s Gradišćanskim Hrvatima u Austriji, i ta se je suradnja odvijala do 1975. godine, kada se je nažalost, zbog političkih prilika morala prekinuti. Nadamo se da će suradnja s Hrvatima iz Welsa postati tradicionalna."

Ivica Ljubas, predsjednik Zajednice hrvatskih udruga Gornja Austria: "U okviru Zajednice djeluje 5 udruga: Hrvatski dom Linz, Ruža Hrvatska Sant Martin, Hrvatski Dom Wels, Herceg-Bosna Linz i Lašvanska Dolina Linz. Danas

Zajednica okuplja 180-ak aktivnih odraslih i 60-ak djece. Članovi su pretežno hrvati iz Slavonije, Baranje i Srednje Bosne. Oduševljen sam prijemom od strane domaćina i nadamo se da će se ta suradnja odvijati puno godina. Cilj takvih suradnji je da se uspostavi integracija i smanji razlika između stranaca i domaćih ljudi. Austrijska vlada podupire takve projekte, pa mi surađujemo s brojnim društvima iz Bosne, Austrije i Hrvatske."

Stipo Matanov, predsjednik društva Hrvatski dom Wels: "Hrvatski dom Wels osnovan je 1991. godine, u vrijeme ratnog vihara u Hrvatskoj. Danas okuplja 150-ak članova. Drago nam je da je suradnja s Ogrankom "Seljačke slove" Buševec uspostavljena prošle godine uz pomoć konzula u Austriji, gosp. Ivana Rožića, također ogrankara i dugogodišnjeg aktivnog voditelja dramske sekcije. Ovo je u prosjeku treća generacija Hrvata koji su došli na "privremeni rad" u Austriju. Nadamo se da će mladi putem njegovanje kulture i narodnih običaja svoje pradomovine znati cijeniti vrednote kraja iz kojega su potekli".

J. Bobesić

ODLAZAK U TROGIR

UTrogiru, 16.06.2002. održan je Festival malih folklorša iz cijele Hrvatske. Na tom Festivalu sudjelovali su i folklorši iz Buševca, koji su pokazali da se uz puno truda i volje za radom može napraviti mnogo.

Autobus za Trogir krenuo je 15.06. u ranim jutarnjim satima. Svi učesnici Smotre bili su smješteni u staroj srednjoj školi. Nakon kratkog odmora otišli smo na kupanje. Prekrasna ljetna večer bila je rezervirana za nezaboravnu šetnju gradom. Većinu nas je ipak svladao umor pa smo povratak u školu i spavanje s nestrljenjem dočekali. Nažalost, prvi dan nismo se baš puno kupali jer je more bilo prljavo. Ali, naši vrijedni domaćini su nam već drugog dana nakon doručka popravili raspoloženje, odvezvši nas na plažu gdje smo se kupali u čistoj vodi do mile volje. Poslije dobre zabave u vodi, u školi nas je čekao obilan ručak, a nakon toga je uslijedio kratki odmor prije nastupa. nakon što su nam "velike" folkloršice složile lijepе frizure za nastup, krenuli smo prema središtu Trogira, da se u osnovnoj školi obučemo u naše prekrasne turopoljske nošnje. Kada su sve skupine bile spremne, krenuo je mimohod kroz grad. Vidjeli smo stare građevine i još stariju, veliku crkvu. Stigavši na sam trg u pratnji tamburaša pokazali smo kako se u našem kraju pleše Turopoljski drmeš, dok su nas znatiželjni prolaznici pozorno gledali. Napokon, došlo je i vrijeme nastupa. Bilo je tu mnogo lijepih točaka, no mi smo dobili najviše pljeska i pohvala, a to znači da smo zahvaljujući trudu bili i više nego li najbolji. Sam povratak u školu uslijedio je u kasnim večernjim satima i stoga nas je vrlo brzo svladao san. U ponедjeljak ujutro odmah poslije doručka krenuli smo na put prema Buševcu, no da naš povratak kući ne bi bio prerani svratili smo nakratko u Šibenik gdje smo poveli 5 lijepih sati kupajući se. Na putu kući, penjali smo se autobusom na Velebit, i po velikim krivinama spuštali se dolje. Uz pjesmu i mnogo smijeha napokon stigosmo u Buševac, gdje su nas dočekali naši roditelji s kojima smo otišli u svoje tople domove!

Petra Črnko

Gostovanje u mađarskom mjestu Koljnofu

Nakon gotovo dva mjeseca godišnjeg odmora, novu folklornu godinu započeli smo dvodnevnim "radnim izletom" u Mađarsku, našim dugogodišnjim prijateljima Hrvatima.

Dakle, putna groznička počela je 07.09.2002.g. u 04,00 sata ujutro kada smo krenuli u naše već poznato odredište, mjesto Koljnof (Kophaza). Šest sati vožnje brzo je prošlo, a mi smo čvrstim stiskom ruke srdačno pozdravili naše domaćine. Ugodno smo se smjestili, te nakon ručka bili ponovno u pokretu. Ovoga puta poslijepodne smo iskoristili za detaljnije razgledavanje okolice. Dan je bio prekrasan, što je još više pridonijelo dobrom raspoloženju.

Pa krenimo redom; samo mjesto Koljnof broji oko 1200 Hrvata, pa možemo slobodno tvrditi da je većinsko Hrvatsko mjesto. Prvi najveći grad je grad Sopron koji je još davne 1277. godine dobio titulu Slobodnog kraljevskog grada. Nakon panoramskog razgledavanja s obližnjih obronaka s kojih puca pogled na europsko staro središte, spustili smo se i u sami centar grada. Uske uličice popločene glatkim kamenim blo-

kovima sa puno malih taverni i suvenirnicama, podsjećaju na mediteran. Grad također nosi ime "Grad od povjerenja" ili na latinskom "civitas dirinus", što je vjerno napisano na samom ulazu u drevne zidine iz kojih se visoko uzdiže prekrasna kula uređena za posjetitelje.

Naravno, i mi smo isprobali svih 128 uskih stepenica koje se vrtoglavo uzdižu ka samom vrhu.

I dok su neki tako lječili svoj strah od visine, mi smo već bili spremni za novo otkrivanje. Cilj je bio kamenolom nedaleko grada Soprona i obližnjeg stepskog jezera. Iz kamenoloma su se godinama izvozili kameni blokovi u Mađarsku, 8 km udaljenu Austriju, te ostale dijelove Europe. U samoj unutrašnjosti nalazi se amfiteatar u kojem se aktivno održavaju razne manifestacije, posebice koncerti filharmonija. Osim što je za desetak stupnjeva hladnije, vrlo je akustično pa bi zasigurno bio užitak tamo održati jedan naš nastup! Iz kamenoloma vode uski tuneli koji zapravo podsjećaju na katakombe. Željni sunca i topline doslovce smo izjurili van, tim više jer se bližilo vrijeme ukrcavanja na turistički brod

na tom specifičnom jezeru. Zamislite, duboko je svega 50 cm! Idealno je za jedriličarstvo zbog dobrog vjetra i malih valova. Tlo je pješčano pa katkad djeluje mutno. No to zapravo ne predstavlja problem tamošnjim turistima - kupaćima. Mi smo se ipak zadovoljili samo ugodnom vožnjom brodom i s nevjericom promatrali propeler koji je kako nam je objasnio ljubazan "kapetan broda", katkada može i otpasti ukoliko se razina vode zbog nedostatka kiše spusti i tako zahvati pješčano tlo! Sva sreća, bili smo pošteđeni te vrste događaja.

Malo - pomalo, došla je večer, 20,00 sati i naš jednosatni koncert. Našim domaćinima predstavili smo se pjesmama i plesovima Turopolja, splitskim varoškim plesovima, spletom draganičkog i slavonskog intermezza, te pjesmama i plesovima Baranje. Uz oduševljenje i dugačak pljesak, te izmjene poklona slijedila je, što drugo nego fešta dugo u noć. I kao "sve što je lijepo kratko traje", tako su završila i naša dva dana u Koljnofu.

Puni dojmova, pozdravili smo svoje domaćine sa željom da se vidimo ponovno slijedeće godine u Buševcu.

Sanja Pribanić

Kazalište "Školarac" u gostima

Buševec je postao bogatiji za još jednu kulturnu poslasticu. Pučko kazalište OSS Buševci ugostilo je Kazalište Školarac - Zagreb koje se malobrojno, ali kulturno osviještenoj publici predstavilo kroz lepršavu komediju za mladež i starež "Zujanje", velikogoričkog autora Miljenka Muršić. Odlične karakterne uloge na zanimljiv način odigrali su veteran hrvatskog kazališta - Josip Bobi Marotti u ulozi Djeda, te aktualne hrvatske kazališne zvijezde Nada Abrus (Unuka) i Marino Matota (prof. Mislav).

Josip Bobi Marotti: "Glumom se bavim punih 60-ak godina. Ona je moj život. Svoj život na "Daskama koje život znače" započeo sam kao amater. Iako iza sebe imam mnogo

iskustva u kazalištu i filmu moram priznati da preferiram domaće tekstove s domaćim glumcima i ulogama. Jedan sam od osnivača kazališta Gavella, i glumio sam u mnogim velikim predstavama. Posebno volim Krležine tekstove. Iako sam 1943. godine završio Glumačku školu mišljenja sam da glumac-amater može odigrati svoju ulogu u dramskom dijelu vrlo kvalitetno, ako ne i bolje, nego li profesionalac. Volim glumiti u karakternim ulogama jer svaka uloga pruža novi i zanimljiv doživljaj. Ova predstava je jako dobra, jednostavna i lako razumljiva, no ipak na svoj specifični način zanimljiva mladima i starijima. U kazalištu je vrlo važan kontakt s publikom, i moram

priznati da je publika u Buševcu odlično reagirala na predstavu."

Miljenko Muršić: "Ponosan sam i zadovoljan što smo s ovom predstavom nastupili u Buševcu, rasadniku mladih i perspektivnih glumaca, mjestu sa bogatom kazališnom tradicijom. Sa svojim priateljima Bobijem Marotti, Nadom Abrus i Marinom Matota osmislio sam ovu predstavu koja je, sudeći prema reakciji publike, našla na odličan odaziv. Radnja predstave događa se u svakodnevnom životu, a i problemi koji se događaju u predstavi također su dio naše svakodnevnice. Nadam se da ćemo i dalje surađivati s Buševčanima kroz neke nove kazališne projekte!"

J.Bobesić

ROĐENI I UMRLI U BUŠEVCU OD 1990-2002

ROĐENI 1990-2002

1990

Ana Godinić	21.06.1990.	Zagrebačka 77
Marija Katulić	25.07.1990.	Mirka Črnka 39
Lucija Dragila	24.09.1990.	Stjepana Katulića 25
Marko Đurašin	13.11.1990.	Mali Gaj 12
Matko Kovačević	09.12.1990.	Dolenec 65
Mario Stuparić	28.12.1990.	Dolenec 5

1991

Jelena Đuretić	19.01.1991.	Zagrebačka 80
Matea Črnko	23.02.1991.	Mirka Črnka 18
Ivana Rožić	22.03.1991.	Stjepana Katulića 19
Ana Mežnarek	14.04.1991.	Dolenec 42
Monika Črnko	17.05.1991.	Zagrebačka 39
Ivan Robić	26.07.1991.	Stjepana Katulića 23
Maja Božić	22.08.1991.	Zagrebačka 11
Petar Kovačević	15.09.1991.	Mirka Črnka 110
Josip Bobesić	27.09.1991.	Zagrebačka 31/2
Dorotea Bobesić	14.11.1991.	Dolenec 11

1992

Željka Dereta	05.02.1992.	Sisačka 67
Sven Kos	20.06.1992.	Stjepana Katulića 17
Vinko Vnučec	27.06.1992.	Trg braće Detelić 5
Janko Kovačević	30.06.1992.	Mirka Črnka 110
Marija Pavlović	27.07.1992.	Dolenec 57
Ana Žugaj	01.08.1992.	Rožinec 7
Mateja Kovačević	03.09.1992.	Mirka Črnka 14
Irena Beno	23.09.1992.	Zagrebačka 31/4
Josipa Bobesić	28.10.1992.	Dolenec 20
Suzana Katulić	30.10.1992.	Rožinec 5
Marija Čačić	04.11.1992.	Zagrebačka 50
Veronika Krznarić	14.11.1992.	Sisačka 101
Ivana Rožić	27.12.1992.	Stara ulica 6

1993

Nikola Rožić	07.01.1993.	Zagrebačka 20
Marija Rožić	27.01.1993.	Zagrebačka 8
Davor Gavranović	31.03.1993.	J.Vintera 7
Danijel Detelić	09.04.1993.	Sisačka 8
Ana Kovačević	21.05.1993.	Sisačka 22
Ivana Kovačević	12.07.1993.	Sisačka 31
Laura Starešina	15.08.1993.	Dolenec 60
Lovro Dragila	22.09.1993.	Vinogradska 27
Darijo Kovačević	24.09.1993.	Stara cesta 24
Nikola Rožić	19.11.1993.	Dolenec 70
Nikolina Dereta	24.11.1993.	Sisačka 67

1994

Ana Maria Detelić	23.01.1994.	Dolenec 31
Edvin Katulić	14.03.1994.	Dolenec 6

Antonija Vnučec

26.03.1994. Trg seljačke slogue 5

Jelena Kalanj

18.06.1994. Trg Seljačke slogue 1

David Bobesić

27.06.1994. Zagrebačka 31/2

Katarina Horvat

11.08.1994. Sisačka 1

Matija Robić

27.11.1994. Vinogradska 8

Nikolina Đuretić

10.12.1994. Zagrebačka 80

Laura Priselac

11.12.1994. Zagrebačka 9

Josipa Markulin

28.12.1994. Zagrebačka 58

1995

Manuela Detelić	30.01.1995.	Zagrebačka 14
Lucija Markuz	18.03.1995.	Zvornik 2/10
Ivan Kovačević	22.03.1995.	Sisačka 31
Ana Zagorec	05.04.1995.	Sisačka 14
Ana - Marija Bobesić	06.04.1995.	Dolenec 11
Josip Sovina	02.04.1995.	Zagrebačka 31/3
Petra Medved	31.05.1995.	Zagrebačka 30
Mislav Kovačević	02.08.1995.	Dolenec 65
Veronika - Marija Škvorc	30.08.1995.	Sisačka 100
Antonio Mileković	17.09.1995.	Dolenec 47
Gabrijela Žugaj	25.09.1995.	Rožinec 7
Borna Pavić	08.11.1995.	Zagrebačka 76
Anja Kos	11.11.1995.	Pušćina bb
Silvija Kalanj	20.11.1995.	Trg seljačke slogue 1
Lucija Rožić	22.11.1995.	Zagrebačka 40

1996

Paula Starešina	11.01.1996.	Dolenec 60
Leon Brajković	25.02.1996.	Zvornik 1/5
Ivana Beno	02.05.1996.	Zagrebačka 31/4
Josip Kos	16.05.1996.	Vinogradska 17
Dora Črnko	06.06.1996.	Osičke bb
Nikolina Lukić	24.07.1996.	Sisačka 7
Marija Antolović	08.08.1996.	Zagrebačka 71
Magdalena Črnko	08.08.1996.	Sisačka 56
Stjepan Detelić	14.08.1996.	Zagrebačka 14
Luka Medved	14.09.1996.	Zagrebačka 30

1997

Luka Rožić	02.02.1997.	Rožinec 28
Ivana Vučilovski	20.03.1997.	Zagrebačka 55
Matej Katulić	27.04.1997.	Dolenec 41
Ivan Beno	25.05.1997.	Zagrebačka 31/4
Petra Kovačić	31.05.1997.	Stara ulica 24
Stjepan Robić	03.06.1997.	Dolenec 23
Andrea Šolaja	29.07.1997.	Rožinec 23
Viktoria Žugaj	18.09.1997.	Zagrebačka 72
Ivan Zagorec	23.09.1997.	Sisačka 14
Luka Marindlin	30.09.1997.	Dolenec 54
Ivan Jukić - Sunarić	07.12.1997.	Zagrebačka 7

1998

Ivan Vlahovac	02.02.1998.	Zvornik 1/7
Lea Rožić	11.02.1998.	Rožinec 28

Barbara Vučilovski	19.02.1998.	Zagrebačka 55
Antonela Robić	27.04.1998.	Vinogradska 8
Ivan Bartolin	28.04.1998.	Zagrebačka 56
Dado Božić	20.07.1998.	Zagrebačka 11
Marija Dianažević Bašić	17.08.1998.	Zvnik 6
Ana Kalanj	18.08.1998.	Trg seljačke slove 1

1999

Terezija Godinić	12.01.1999.	Lazinski put 4
Matej Robić	13.01.1999.	Vinogradska 21
Ana Čačić	24.01.1999.	Zagrebačka 50
Stjepan Sovina	30.01.1999.	Rožinec 10
Helena Detelić	19.05.1999.	Dolenec 32
Antonio Zekić	27.05.1999.	Zagrebačka 6
Petar Katulić	16.06.1999.	Dolenec 66
Kristijan Kos	16.07.1999.	Dolenec 67
Monika Kos	16.07.1999.	Dolenec 67
Josip Rakas	21.09.1999.	Sisačka 59
Jurica Kovačević	07.10.1999.	Zagrebačka 110
Frano Jukić - Sunarić	21.10.1999.	Zagrebačka 7

2000

Lucija Rožić	21.05.2000.	Zagrebačka 17
Petar Vinter	19.08.2000.	Sisačka 72
Tomislav Ivan Rožić	05.09.2000.	Zagrebačka 60
Marko Katulić	14.09.2000.	Rožinec 11
Petra Rožić	06.10.2000.	Mali Gaj 6
Lucija Trumbetaš	14.11.2000.	Dolenec 47
Filip Ban	18.11.2000.	Zvnik 2/9
Ivan Kovačević	11.12.2000.	Sisačka 41
Danijel Kirin	16.12.2000.	Zagrebačka 50
Karlo Katulić	23.12.2000.	Rožinec 5

2001

Vinko Lukić	15.02.2001.	Sisačka 7
Ivan Batković	03.05.2001.	Sisačka 54
Ivan Markulin	05.05.2001.	Zagrebačka 58
Dino Čubilo	18.06.2001.	Zagrebačka 31/2
Marko Bobesić	13.07.2001.	Sisačka 114
Karla Markuz	19.12.2001.	Zvnik 2/10

2002

Nika Šafračić	22.01.2002.	Sisačka 69
Marina Detelić	21.03.2002.	Dolenec 27
Filip Rožić	29.03.2002.	Zagrebačka 17
Lucija Rožić	31.05.2002.	Mali Gaj 16
Katarina Đuretić	15.07.2002.	Stara ulica 17
Edo Katulić	30.07.2002.	Rožinec 18
Mihael Vujnović	30.08.2002.	Dolenec 45
Josip Detelić	10.09.2002.	Dolenec 2

UMRLI OD 1990 - 2002

1990

Filip Kos	31.01.1990.	Zagrebačka 44
Franjo Horvačić	13.02.1990.	Dolenec 19
Bara Detelić rođ. Katulić	03.03.1990.	Dolenec 27
Fabijan Detelić	04.03.1990.	Dolenec 57
Mara Katulić rođ. Đuretić	27.03.1990.	Mirka Črnka 24
Stjepan Vlahovac	17.04.1990.	A. Šenov 7
Josip Katulić	07.07.1990.	Zagrebačka 12
Neven Katulić	23.07.1990.	Mirka Črnka 36
Josip Kos	25.08.1990.	Dolenec 28
Kata Robić rođ. Robić	28.08.1990.	Seljine Brigade 8
Vinko Petrac	27.11.1990.	Nikole Petracna 6
Marica Juratović rođ. Robić	24.12.1990.	Stjepana Katulića 6

1991

Bara Vinter rođ. Bobesić	06.01.1991.	Mirka Črnka 53
Mara Robić rođ. Rožić	23.03.1991.	Stjepana Katulića 21
Mara Robić rođ. Zubek	29.03.1991.	Stjepana Katulića b.b.
Ljubica Žugaj rođ. Vranić	05.05.1991.	Zagrebačka 55
Jana Kovačević rođ. Detelić	02.07.1991.	Dolenec 51
Stjepan Detelić	30.09.1991.	Dolenec 27
Josip Rožić	08.10.1991.	Zagrebačka 25
Franjo Robić	12.10.1991.	Mirka Črnka 75
Mijo Rožić	23.10.1991.	Rožinec 3
Bara Črnko rođ. Rožić	16.12.1991.	Mirka Črnka 50
Josip Katulić	20.12.1991.	Zagrebačka 57

1992

Ivan Vinter	04.02.1992.	Mirka Črnka 53
Mara Robić rođ. Rožić	20.03.1992.	Mirka Črnka b.b
Tomo Horvačić	24.03.1992.	Mirka Črnka 69
Bara Rožić rođ. Črnko	28.03.1992.	Mirka Črnka 15
Marija Lismjak rođ. Pongrac	04.04.1992.	Rožinec 36
Franjo Črnko	08.06.1992.	Mirka Črnka 13
Slava Rožić rođ. Katulić	21.07.1992.	Zagrebačka 27
Dragica Sever rođ. Robić	10.08.1992.	Dolenec 1
Ivan Črnko	14.08.1992.	Zagrebačka 53
Zlatko Periša	19.08.1992.	Rožinec 17
Stjepan Črnko	30.09.1992.	Dolenec 11
Matej Katulić	01.10.1992.	Zagrebačka 1
Stjepan Robić	07.10.1992.	Mirka Črnka 46
Stjepan Katulić	14.10.1992.	Dolenec 41
Mijo Kos	24.10.1992.	Buševec
Ana Kovačević rođ. Zagorec	24.10.1992.	Dolenec 34
Ana Rakas rođ. Katulić	02.11.1992.	Mirka Črnka 59
Ivan Kos	29.12.1992.	Zagrebačka 5

1993

Marija Detelić rođ. Robić	15.01.1993.	Zagrebačka bb
Jana Robić rođ. Robić	22.01.1993.	Seljine brigade 30
Marija Pavlik rođ. Robić	12.02.1993.	Petrnaci 2
Kata Rožić rođ. Robić	24.02.1993.	Zagrebačka 31
Bara Rožić rođ. Črnko	25.03.1993.	Zagrebačka 6
Petar Rožić	03.04.1993.	Zagrebačka 26
Vladimir Kovačević	20.04.1993.	Mirka Črnka 116
Ivica Štimac	16.06.1993.	Zagrebačka 7
Jana Robić rođ. Kovačević	16.06.1993.	Stjepana Katulića 19
Antun Rakas	20.06.1993.	Mirka Črnka 59
Tomo Robić	28.06.1993.	Nikole Petrnaca 2
Stjepan Lendarić	28.10.1993.	Trg Seljačke slove 3
Stjepan Detelić	28.10.1993.	Sisačka 78
Slava Rožić rođ. Črnko	15.11.1993.	Dolenec 4

Jana Črnko rođ. Janković	15.11.1993.	Sisačka 46	Barbara Črnko rođ. Katulić	12.06.1998.	Vinogradska 12			
Kata Robić rođ Robić	17.11.1993.	Sisačka 9	Marija Boltužić rođ. Robić	02.08.1998.	Sisačka 79			
1994								
Ana Kompes	06.02.1994.	Sisačka ulica	Katarina Robić	20.10.1998.	Buševec			
Nikola Grdan	08.02.1994.	Mali Gaj 14	Marija Lučić-Rožić	08.11.1998.	Zagrebačka 68			
Ivan Kovačević	13.02.1994.	Sisačka 41	Mijo Đuretić	17.11.1998.	Zagrebačka 4			
Stjepan Katulić	24.02.1994.	Zagrebačka 38	Mladen Rožić	27.11.1998.	Zagrebačka 54			
Ivan Vujnović	16.03.1994.	Dolenec 58	Jana Rožić rođ.Rožić	08.12.1998.	Trg Seljačke slogue 1			
Mara Katulić rođ. Šestak	11.05.1994.	Sisačka 39	Vladimir Detelić	08.12.1998.	Dolenec 1			
Katarina Rožić rođ. Robić	18.06.1994.	Zagrebačka 40	Josip Rožić	14.12.1998.	Zagrebačka 48			
Marica Rožić rođ Katulić	01.07.1994.	Zagrebačka 13	1995					
Antun Žugaj	02.07.1994.	Zagrebačka 55	Tomo Kovačević	03.03.1999.	Sisačka 25			
Katica Rožić rođ.Rožić	12.07.1994.	Dolenec 72	Marija Detelić rođ. Detelić	23.04.1999.	Zagrebačka 30			
Janko Katulić	21.08.1994.	Sisačka 36	Vlado Bartolin	18.05.1999.	Zagrebačka 82			
Josip Črnko	17.09.1994.	Dolenec 24	Marica Kovačević rođ. Kos	22.06.1999.	Dolenec 12			
Marija Robić rođ. Detelić	19.10.1994.	Vinogradska 21	Nikola Katulić	26.09.1999.	Sisačka 39			
Marija Robić rođ. Katulić	26.11.1994.	Zagrebačka 72	Ljubica Rožić rođ. Črnko	17.10.1999.	Zagrebačka 29			
1996			Slava Katulić rođ. Kovačević	24.10.1999.	Rožinec 18			
Ivka Godinić rođ. Katulić	21.02.1995.	Zagrebačka 64	Branimir Detelić	11.12.1999.	Dolenec 46			
Slavica Kovačević rođ. Robić	28.03.1995.	Sisačka 22	Josip Detelić	25.12.1999.	Zagrebačka 30			
Katica Bobesić rođ. Črnko	01.04.1995.	Sisačka 118	2000					
Marija Robić rođ. Katulić	09.04.1995.	Sisačka 49	Ivan Katulić	29.01.2000.	Zagrebačka 21			
Jana Rožić rođ. Horvačić	04.05.1995.	Zagrebačka 26	Ivan Katulić	15.02.2000.	Zagrebačka 76			
Ivan Mikulin	07.05.1995.	Mali Gaj 7	Franjo Kos	10.05.2000.	Dolenec 67			
Juraj Rožić	07.06.1995.	Sisačka 15	Ana Brajković rođ. Brajković	12.08.2000.	Zvnik 1/5			
Franjo Katulić	14.07.1995.	Dolenec 37	Barbara Đuretić rođ. Matković	15.08.2000.	Zagrebačka 4			
Štefica Šilec rođ. Mirt	29.10.1995.	Turopoljska 20	Ivan Vnučec	22.10.2000.	Sisačka 11			
Jana Katulić rođ. Robić	16.11.1995.	Sisačka 43	Zlata Katulić rođ. Sever	04.12.2000.	Sisačka 28			
Nada Katulić rođ. Rožić	30.11.1995.	Rožinec 20	2001					
Ivan Kirin	14.12.1995.	Zagrebačka 50	Marija Ilić rođ. Katulić	10.01.2001.	Dolenec 61			
Katarina Kovačević rođ. Katulić	24.12.1995.	Sisačka 38	Katarina Katulić rođ. Bartolin	18.01.2001.	Zagrebačka 1			
1997			Josip Detelić	12.03.2001.	Sisačka 80			
Matija Črnko	21.01.1996.	Sisačka 64	Stjepan Kovačević	02.04.2001.	Sisačka 38			
Ana Matušin rođ. Katulić	03.02.1996.	Rožinec 16	Barbara Detelić rođ. Cvetković	22.04.2001.	Dolenec 46			
Slavica Rožić rođ. Črnko	24.02.1996.	Sisačka 4	Katica Katulić rođ. Zagorec	12.05.2001.	Sisačka 20			
Katica Rožić rođ.Rožić	05.05.1996.	Zagrebačka 23	Ljubica Trumbetaš rođ. Brkić	18.05.2001.	Dolenec 49			
Kata Švehla rođ. Kos	08.06.1996.	Vinogradska 26	Slava Katulić rođ.Kos	04.06.2001.	Dolenec 14			
Katica Zagorec rođ. Črnko	21.06.1996.	Sisačka 12	Mato Katulić	15.07.2001.	Zagrebačka 70			
Vlado Mikulin	14.08.1996.	Mali Gaj 7	Katica Črnko rođ. Rožić	28.07.2001.	Dolenec 76			
Ivan Katulić	04.09.1996.	Sisačka 68	Jakob Robić	10.08.2001.	Sisačka 47			
Mijo Vinter	08.09.1996.	Sisačka 98	Josip Brajković	18.08.2001.	Zvnik 1/5			
Zdenka Pilić rođ. Grgić	13.09.1996.	Zvnik 1/A	Danica Zagorec rođ. Črnko	30.10.2001.	Vinogradska 8			
Matija Detelić	17.10.1996.	Sisačka 62	Juraj Detelić	21.11.2001.	Sisačka 77			
Nikola Kos	17.12.1996.	Osičke 4	Ljubica Rožić rođ. Kovačević	30.12.2001.	Sisačka 6			
1998								
Josip Črnko	02.02.1997.	Zagrebačka 43	Slava Rožić rođ. Habinščak	20.02.2002.	Zagrebačka 50			
Ivka Bartolin rođ. Smolčić	24.02.1997.	Rožinec 14	Ivan Šilec	22.06.2002.	Turopoljska 20			
Ana Petrac rođ. Keserović	29.03.1997.	Petrnaci 8	Jana Katulić rođ. Lučić	10.08.2002.	Dolenec 63			
Barica Kovačević rođ. Tomšić	19.06.1997.	Sisačka 66	Mara Rožić rođ. Robić	14.08.2002.	Zagrebačka 18			
Josip Rožić	28.07.1997.	Sisačka 6	Franjo Rožić	16.08.2002.	Dolenec 72			
Drago Bobesić	08.09.1997.	Dolenec 22	Ana Sever rođ. Robić	18.08.2002.	Dolenec 13			
Tomo Rožić	13.09.1997.	Zvnik 2	Jana Kos rođ. Bobesić	22.10.2002.	Dolenec 26			
Zlatica Kajganić rođ. Gehler	21.09.1997.	Zagrebačka 2	Ružica Novosad rođ. Prišlin	11.11.2002.	Mali Gaj 10			
Slava Rožić rođ. Lučić	12.10.1997.	Zagrebačka 48	Ivan Kovačević	13.11.2002.	Dolenec 34			
Stjepan Kovačević	18.10.1997.	Sisačka 27	Kata Detelić rođ. Rak	15.12.2002.	Dolenec 2			
Dragutin Katulić	26.10.1997.	Dolenec 63						
Slava Lučić rođ. Katulić	13.11.1997.	Dolenec 8						
Jana Katulić rođ. Golubić	07.12.1997.	Turopoljska 14						
1999								
Ivan Boltužić	16.01.1998.	Sisačka 79						
Katarina Đuretić rođ. Detelić	28.04.1998.	Stara cesta 17						
Ivan Đuretić	13.05.1998.	Zagrebačka 8						
Antun Črnko	09.06.1998.	Sisačka 76						

TUROPOLJSKO JURJEVO 2002. g.

DA SE NE POZABI

Gdo je vodil' program Turopoljsko jurjevo 2002. godine v gradu Lukavcu

Bili su to glumci Pučkog kazališta OSS Buševec:

- dvije mlade dame
Nives Zagorac i
Marina Vnučec i
- dva plemenita gospone:
Drago Katulić i
Zlatko Vnučec

"Jurjevske" tekstove za ovu prigodu izabrala i priredila gđa. Ljubica Pernar - Robić i za scensko izvođenje prilagodila.

Program je bio širok, razgranat s mnogo sudionika i organizacijskih nepredviđenih situacija. Naši su glumci sve to profesionalno, strpljivo i dopadljivo odradili. Onako kako to čine daroviti entuzijasti. Hvala im što su "izdržali".

Večer crkvenih pučkih popijevki turopolja

Užupnoj crkvi Pohoda BDM u Vukovina 20. listopada 2002. godine okupili su se članovi kulturno - umjetničkih društava i folklornih sekacija iz cijelog Turopolja s ciljem da širem puku prenesu bogatu tradiciju našeg kraja putem pjesama koje slave Boga. Obučeni u originalne turopoljske nošnje izveli su dugo uvježbavani i pripremani koncert crkvenih pučkih popijevki. Osim starijih pjevačica crkve Sv. Ivana Krstitelja (koje je uvježbao Mojmir Golemac) nastupili su i brojni drugi izvođači sa šireg područja Velike Gorice koji njeguju turopoljsku kulturnu baštinu i crkveno pjevanje. Ovu kulturnu manifestaciju organizirao i inicirao je Vladimir Šarkelj uz pomoć Zajednice kulturno - umjetničkih udruga Grada Velike Gorice, Pučkog otvorenog učilišta Velika Gorica i Župe Pohoda BDM Vukovina. Cijelu manifestaciju literarno je obogatio Vid Balog čitanjem turopoljske kajkavske poezijske režiju i scenarije cijelog projekta, dok ju je glazbeno uredio Dražen Kurilovčan.

Druženje muških sa ženskinjem

Nema tatkog posla kojeg se žena ne bi smjela "teknit". Ona slobodno vrši svako muško djelo, ako ga umije, ako može i ako ima kada. Nitko pametan ne će joj zamjeriti, što se ona od nužde laća muškog posla. Možda nema u kući muške glave, ili je sva muška čeljad otišla za drugim poslom, nema tu onda druge, već si pomozi, kako znaš i možeš. Ili uvidi žena, da joj je muž mlijatav, nehajan, da ne će ili da ne umije gospodariti, kako valj, da mu posao nazaduje, ili je raspiküća, a možda poradi bolesti ne može da vrši svoje poslove, kako treba - nitko tad ne će zabaviti ženi, ako ona preuzeće muževlje dužnosti u svoje šake, te se prihvaca svakog muškog posla kako u kući, tako i izvan kuće, kod oblasti, sudova i t. d. Takvu ženu svatko cijeni kao čestitu gospodaricu koja "razme posel (dela) kak saki muškarec". Što više, ako tko ima s tom kućom kakav posao, radije će ugovaratati sa ženom, nego s muškom mlijatvcom. Tek onda se zamjera ženi, što se pača u muške poslove, ako je muž inače valjan i sposoban za rad. Tada se više zamjera ženi, koja svakako hoće da nosi gaće, te je muški ismjejavaju, a mužu joj se podrugivaju sažalno, što mora u svemu da pleše onako, kako žena svira.

Pred ženama ne smije se ništa besramno govoriti ni činiti, osobito ne pred takvima, koje su sramežljive i "zamerljive". Momci na to paze više nego oženjeni, pa se i stide pred ženama nepristojno govoriti. Oženjeni će ipak prije sramno izlanuti, gdjekad baš izravno, ali najviše onako u šalu uvijeno. Žene se na to učine, kao da nijesu ništa čule, i izgube se načas za poslom, ili će koja starija ukoriti: "Kaj to brblate? Kaj se ne znate niš spametneše spominat?" U kakvu društvanu, gdje su svi više ili manje sebi ravni, ne pazi se baš na svaku riječ, pa se tu u dobrom raspoloženju dosta zvoni u stranu što u šali, što u zbilji. I žene i djevojke još više se moraju čuvati

od besramnih riječi. Sramotna riječ iz ustiju žene, a još više od djevojke nepovoljno se doima svakoga, i svatko će je oštrosuditi. To se čuje samo od "rezvuzdane" čeljadi, koja je izgubila svaki stid drugujući s pokvarenim društvim.

Žena ne smije zati nikakove tajne muške. Ona ne može da šuti, ne da joj nešto mira, već mora da bilo komu kaže, što zna, te joj onda srcu odlane. A kad treći sazna tajnu, doskora će ih znati i stotina za nju. Ipak ima i tomu pravilu časnih iznimaka, te muž ne sakriva nikakove tajne pred svojom ženom, a ova je znade da čuva.

Pametna i razborita žena uopće je ravna pametnomu muškarcu, samo što nema u svemu ona prava i dužnosti, što ih on ima. A gdje je muškarac, štono se kaže "kak šlapa", a žena mu je "korajžna" i pametna, tu je onda ona gospodar, a muž joj je podložan kao rob.

Tamo oko devete, desete godine počnu dječaci i djevojčice paziti na stid. To se ponajbolje raspoznaje kod kupanja. Dok su se prije toga kupali zajedno gdjegod u potoku sve onako goli, sad već počnu djevojčice oblačiti suknjice ili široke kecelje, a kad im počnu prsa bujati, oblače i surke; dječaci pak počnu se kupati u gačama.

Žene i djevojke paze na sram mnogo više nego muškarci. Sakrivaju tijelo nad koljenima i na laktima, a tako i prsa. Djevojke još više no žene. Zateče li koju djevojku muška glava neuređenu ili neodjevenu, skokom će pobjeći u drugu sobu ili koju prostoriju, da se odjene i uredi. Kad ne može nikamo dalje, stisne se u koji kut sobe te se na brzu ruku obuče. U tome su djevojke još stidljivije od žena. Kad žena razotkrije grudi, da nadoji čedo, okreće se u stranu, ako je nazočan koji muškarac (ne muž njezin); neka pokrije grudi

rupcem, dok doji, a neke ne skrivaju baš ništa. Takvih je manje. Svaka ipak više skriva pred momcima, no pred oženjenim ljudima, i opet više pred stranima, nego domarima. Žene se među sobom manje stide skrivaju; manje one, što su zajedno u kući, od onih, što se samo katkad sastanu. Više nego među sobom, skriva se ženskinje ispred djece. Djeca su luda pa sve izbrbljavaju. I kod presvlačenja paziženska na stid; makar je nitko ne gleda, ne će ispustiti prije košulje, dok nije druga na njoj. I starice paze na sve. Nije baš sramota i ne zamjera se, ako mladić pogladi djevojku po obrazu, ako je prihvati za ruku, rame ili oko pasa, a zna se da je voli. Ali je velika drskost i prostota otkriti ili se tekni ženskih sramnih dijelova tijela. Poštena djevojka ne će mu toga nikada oprostiti, vazda će ga nazivati prošćakom. Nađe se danas već nažalost i takve čeljadi, koja ni to ne će zamjeriti, što više, gdjekoj se to i sviđa, ali to su samo takove, "koje kaniju biti kurve".

I muškarci paze na stid, doduše ne toliko kao ženske, ali ipak paze, i to više momci nego oženjeni. Samo iskvarena i razuzdana čeljad, to oženjeni, kao i neoženjeni zaboravljaju stid. Ipak

se i takovi suzdržavaju, kad su u čestitom društvu.

Muškarci su u društvu sa ženskinjem vazda obzirniji, nježniji i šaljivi. Kad već hoće da reku što, da podraže, onda to obično izvrnu u šalu. Muška je čeljad među sobom u razgovoru slobodnija, povjerljivijai otvorenija. Među domarima ne pazi se toliko, što će se i kako će koji komu reći, bilo muško ili žensko. Gdje su djeca uzgojena u strahu Božjem, mlađi će starijega susretati i razgovarati s njim s dužnim poštovanjem. No, na žalost ima kod nas već dosta porodica, gdje djeca ne pokazuju nimalo ljubavi spram svojih roditelja, ne iskazuju im ni dužna poštovanja, rade najviše po svojoj volji, a kad ih otac ili majkaporadi toga pokore, okose se na njih. Jadan otac i majka žali se onda svojoj okolini: "Pa kaj ču mu ja, kad me niš ne posluhne?" Malo je majka, koje bi umjele svoju djecu držati na uzdi. Obično su sve predobre, popustljive; mnogo se prijete, viču i karaju djecu, ali ih ova brzo predobija svojim ulagivanjem. Poradi toga djeca se majke malo boje. To i majke znadu pak se prijete: "Čakaj, čakaj, buš ti znal, kad ti otec domom dojde!" Dijete majku voli, ali će joj prije reći što takovo, što ne bi smjelo; manje je i sluša. Oca se boje, a tako uopće više muškaraca nego ženskih. Zato oca i više slušaju, makar ga uvijek ne vole kao majku. Ipak ima i tu izuzetaka, te se onda majka čudi: "Otec ga više tuče neg ja, pak seglih više k nemu sili, neg k meni."

Iz knjige Milana Langa "Narodni život i običaji"

Večer molitve, pjesme i Božje riječi

Božićni koncert u Buševcu

Novoizgrađenom kapelicom Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu odzvanjao je prekrasan zvuk molitve, pjesme i Božje riječi. Mnoštvo vjernika Buševca i okolnim mjestima okupilo se u hladnoj noći na tradicionalni Božićni koncert koji je organizirao i izveo Ogranak "Seljačke slogue" Buševec. Članovi vokalne sekcije otpjevali su osebujan repertoar hrvatskih starih i narodnih božićnih pjesama uz pratnju tamburaša, a glumci dramske sekcije svojom recitacijama opisivali su starinske običaje i navade koji su se, u ne tako davnoj prošlosti, mogli povodom Božića vidjeti u svakoj kući. Publika je uživala na ovom koncertu koji ih je podsjetio na noć rođenja spasitelja Isusa Krista te na božićni duh zajedništva. Da bi se ovaj koncert uopće mogao održati zaslужni su voditelji i suradnici ove vrijedne Udruge: Stevo Borić, Marinko Katulić, Dražen Kurilovčan, Mojmir Golemac i Ljubica Pernar-Robić. Na kraju koncerta župnik Đuro Sabolek zahvalio je svim prisutnima na prekrasnoj večeri te im poželio sretan i blagoslovjen Božić.

J. Bobesić

Djeca Buševca dočekala Djeda Mraza!

Stotinjak djece iz Buševca, Kuča, Mraclina, Turopolja, Vukovine, Novog Sela i Velike Gorice okupilo se u pratnji roditelja u Buševcu s ciljem da i ove godine vide Djeda Mraza. Jer kažu mnogi, onaj Pravi Djedica već nekoliko godina zaredom dolazi baš u Buševec. I to na originalan način! Jedne godine djeci je prišao na starinskim sanjkama koje je vukao konj, jednom na starinskom autiću okišenom lampicama. No, omiljeni dječji darivatelj nije mogao doći duhovno nepripremljen na pozornicu, pa su mnoga hrabrijia i odvažnija djeca odlučila otpjevati i recitirati prigodne božićne i novogodišnje pjesme. I kada su već dječji pogledi bili pomalo nestrpljivi od iščekivanja u nadi dolaska dječjeg darivatelja, pomoćnik Patuljak je ozbiljnim glasom izjavio da se Djed Mraz izgubio putem do Buševca! Tišina koja je nastupila u nevjericu zbog mogućnosti nedolaska dugo očekivanog Djeda Mraza trajala je vrlo kratko. Sva djeca najednom su živnula kada su se u daljini, preko neba obasjanog od raznobojnog i prekrasnog vatrometa, začula jasna zvonca, i kada su ugledala crveni džip u kojem je sjedio bjelobradi Djed Mraz u crveno odijelu. Nakon zajedničkog pjevanja pjesme Zvončića (s kojima se je pokušala otjerati hladnoća zimske večeri) koju je uz Djedicu pjevalo i stotinjak okupljene djece, Djed Mraz je počeo iz velike vreće dijeliti malene poklone od srca svoj djeci. Roditelji su se pak ugrijavali besplatnim kuhanim vinom. Nakon zajedničkog slikanja s Djeda Mrazom djeca su se s darovima uputila kućama, a Djedica s svojim pomoćnicima na božićno darivanje nekoj drugoj djeci. Dolazak Djeda Mraza i ove godine je tradicionalno organizirao Ogranak "Seljačke slogue" Buševec.

IN MEMORIAN 2001 - 2002

Danica (Josipa) Zagorec rođ. Črnko 1925-2001

Iako nije bila uključena u rad sekcija Društva, ali je svojim članstvom dokazivala da voli Društvo i da mu želi sve najbolje

Ivan (Mate) Kovačević – Licitar 1910-2002

Po godinama života bio je najstariji član Društva. Nije bio aktivno uključen u rad sekcija, ali je ponekad materijalnom pomoći dokazivao da voli Društvo i da se raduje njegovim uspjesima.

Jana (Stjepana) Kos rođ. Bobesić 1912-2002

Bila je dugogodišnji član Društva. Iako nije bila uključena u rad sekcija, svojim članstvom je dokazivala da voli Društvo.

Pjesma I

Mili oče duh tvoj još te živi,
jer te ljube sokolovi sivi.

Tvome liku klanjaju se vile,
iz Hrvatske domovine mile.

Pletu vijenac sa hrvatskih gora,
jer Hrvatskoj puca zlatna zora.

Zora puca toplo sunce sije,
hrvatska se trobojnica vije.

Lika tvoga dušmani se boje,
Jer Hrvati traže samo svoje.

Lovorikom lik tvoj dragi kite,
Iz hrvatske zemlje ponosite.

Nek' ti rese glavu povrh čela,
primi zavjet hrvatskoga sela.

Vjerni zavjet muževa i žena,
draga nam je tvoja uspomena.

Tvoja riječ se još i sada čuje,
kao žice tambure kad zuje.

Kad mir i sloga jači su od rata,
To je geslo sviju nas Hrvata.

Pod tim geslom neprijatelj pada,
smravljen, slomljen i propalih nada.

Mrtvi oče tebi kliče slava,
Hrvat svaki do Jadrana plava!

Pjesma II

Bog nam je otac zemљa nam mati. Hrvatska naša zemljice sveta. Jer smo oduvijek seljaci Hrvati. Dok bude vijeka dok bude svijeta. Zavičaj žarko ljubimo svoj. Pjevajmo gromki naš oooj. Zemljica naša ona nas hrani. Vraća nam našu seljačku muku. Ponekad pod teškim plugom i brvnom. S čela i naših žuljeva ruku. Krupan ko zrne pada nam znoj. Pjevajmo gromki naš oooj. Biserje naše, božja je rosa. Što nam se jutro bljeska u tami. Zlatno je klasje, srebro je kosa. Bijela na časnoj staračkoj glavi. Bogu tek opstanak hvalimo svoj. Pjevajmo gromki naš oooj. Budimo jednom pošteni ljudi. Tuđega nećemo, svoje nedamo. pa kad zapravo svršimo boj. Pjevajmo gromki naš oooj.

Op. Ovu pjesmu spjevao je Dr. Maček kada je bio u zatvoru.

OVE DVIE PJESME NAPISALA JE ANA KATULIĆ DOLENEC 63,
DUGOGODIŠNJA ČLANICA OGRANKA, TE IH OSTAVILA STJEPANU
ROMEŠU, S MOLBOM DA SE POSMRTNO OBJAVE U GODIŠNJAKU.
PJESME SU PISANE DANA 23.05.1997.g.

GODIŠNJAK OGRANAK „SELJAČKE SLOGE“ BUŠEVEC

(za kalendarsku 2001 i 2002 godinu)

DVOBROJ 35 I 36

Izdavač:

OGRANAK SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

*Za izdavača:
Branko Črnko*

*Urednik:
Jasmina Bobesić*

*Jezična redaktura:
Ljubica Pernar - Robić*

*Računalna i grafička obrada:
Emil Bobesić*

*Autori fotografija:
Drago Kolarec, Renato Glogovčan, Željko Ljubek, Glasnik Turopolja, Foto-sekcija OSS
Buševec*

*Tisk:
„Tipomat“ Staro Čiče*

*Naklada:
400 primjeraka*

Buševec, veljača 2003. godine

Zahvaljujemo svim onima koji su nam na bilo koji način pomogli da ovaj Dvobroj ugleda svjetlo dana.

GRAD VELIKA
GORICA

TIPOMAT

Zagrebačka županija

“HIDROPROJEKT - ING”

10000 ZAGREB, DRAŠKOVIĆEVA 35

BUŠEVEC, SISAČKA 45, TEL/FAX:01/6255-174

HIDROPROJEKT - EKO

URB/NG

netr@
computers

Auto Arbanas

Zavod za fotogrametriju

B.B. Trend

Mandek

ministarstvo kulture
REPUBLIKA HRVATSKA

Gradsko stambeno-komunalno gospodarstvo
Velika Gorica

BAN JELAČIĆ U BUŠEVCU 1848. G.

